

13304

การศึกษาผลตอบแทนทางเศรษฐกิจการปลูกฝ้าย

ตำบลพัฒนานิคม อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ปี 2525

โดย

นายสมชาย กมลพันธ์

T097881

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต
ภาควิชาบริหารธุรกิจเกษตร คณะเทคโนโลยีการเกษตร
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง พ.ศ. 2526 / ๖๖๖๖

รฟ.
๙๖๖๖ ก
๖๖๖๖

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน **97881**
วันเดือนปี.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ภาควิชาบริหารธุรกิจเกษตร คณะเทคโนโลยีการเกษตร

ปัญหาพิเศษ

ของ

นายสมชาย กมลพันธ์

เรื่อง

การศึกษาผลตอบแทนทางเศรษฐกิจการปลูกฝ้าย ปี 2525

ตำบลพัฒนานิคม อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร

วท.บ. (บริหารธุรกิจเกษตร)

เมื่อ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2526

อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ

.....
(นายสมชาย กมลพันธ์)

กรรมการปัญหาพิเศษ

.....
(นายธีรสวัสดิ์ ไชยศิลป์)

.....

.....

.....

หัวหน้าภาควิชา

.....
(นายสมชาย กมลพันธ์)

ร.พ.

๘๒๓๙๓
2526

ประกาศคุณปการ

ปัญหาพิเศษฉบับนี้สำเร็จเรียบร้อยไต่ด้วยความกรุณาในการให้คำแนะนำและช่วยเหลือ จากอาจารย์ เสาวภรณ์ เลือดกาญจนะ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ และอาจารย์ รังสรรค์ ไนซ์ เป็นผู้ให้ความช่วยเหลือชี้แนะ นอกจากนี้ผู้เขียนยังได้รับความช่วยเหลือทางด้านข้อมูลเป็นอย่างดี จากเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ อำเภอดอนนาถิม จังหวัดลพบุรี ผู้เขียนขอขอบพระคุณทุกท่านที่กล่าวมาไว้ ณ ที่นี้ด้วย

สมชาย กมลพันธ์
กุมภาพันธ์ 2526

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

ฝ้ายจัดว่าเป็นพืชเศรษฐกิจที่ชาวไทยนิยมปลูกกันมาตั้งแต่สมัยโบราณ เพราะให้ผลตอบแทนต่อไร่สูงกว่าพืชไร่ชนิดอื่น ๆ เช่น ข้าวโพด ข้าวฟ่าง แต่ต่อมากการปลูกฝ้ายมีแนวโน้มลดลงเรื่อย ๆ เพราะว่าเกษตรกรต้องประสบปัญหามากมาย เช่น ปัญหาเรื่องโรคและแมลงศัตรูฝ้าย จนเกษตรกรบางรายถึงกับเลิกปลูกฝ้าย เนื่องจาก ต้นทุนการผลิตสูง เช่น ค่าไถ ค่าสารเคมี ค่าแรงงาน และเนื่องจากผลผลิตต่อไร่ต่ำ ประกอบกับ ราคาฝ้ายในแต่ละปีไม่มีความแน่นอน ซึ่งทำให้เกษตรกรต้องประสบต่อการเสี่ยงสูง จึงทำให้ปริมาณการปลูกฝ้ายมีแนวโน้มลดลง ดังนั้น ในปี 2519 ทางราชการจึงตั้งโครงการเร่งรัดผลผลิตฝ้ายขึ้นที่ อำเภอลำปาง จังหวัดลำปาง เพราะว่า ต้องสั่งซื้อฝ้ายจากต่างประเทศปีละสามพันกว่าลานบาท ซึ่งทำให้เสียดุลการค้าต่อต่างประเทศ ทางราชการจึงได้ส่งเจ้าหน้าที่ออกไปให้คำแนะนำส่งเสริมให้เกษตรกรรู้จักการป้องกันกำจัดศัตรูฝ้ายอย่างถูกต้องควยวิธีการตรวจนับจำนวนแมลงศัตรูฝ้าย แล้วจึงพ่นยาเคมี ซึ่งจะทำให้เกษตรกรสามารถลดต้นทุนการผลิตได้ แต่ก็ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าใดนัก ทั้งนี้เนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่ยังไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเก่า ๆ และยังมีขาดความรู้เกี่ยวกับโรค-แมลงศัตรูฝ้าย สารเคมี รวมทั้งการปฏิบัติที่ยังยาก จึงทำให้เกษตรกรส่วนใหญ่ยังคงใช้วิธีการปฏิบัติดูแลรักษาแบบเดิมอยู่ คือ การพ่นยาตามกำหนดเวลา คือ 7 วัน พ่นยาครั้งหนึ่ง จึงเป็นวิธีที่สะดวกสบายโดยเกษตรกรมีค่านึงถึงต้นทุนการผลิตแต่อย่างใด

ดังนั้นในการศึกษาค้นคว้า ผู้ศึกษาจะพยายามศึกษาวิธีการปฏิบัติรวมถึงต้นทุนและรายได้อของการปลูกฝ้าย เพื่อใ้ได้ข้อมูลที่ใกล้เคียงความจริงมากที่สุด ซึ่งคิดว่าคงจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ต้องการศึกษาเกี่ยวกับข้อปฏิบัติในการดูแลรักษาฝ้าย และในการศึกษาค้นคว้าสำเร็จลงไปแล้วก็ กวดยความอนุเคราะห์จากอาจารย์ที่ปรึกษา คือ อาจารย์ เสาวคนธ์ เลือกการ ซึ่งให้คำแนะนำและติดตามงานการศึกษาค้นคว้าเป็นอย่างดี ซึ่งถ้าปราศจากอาจารย์แล้ว การศึกษาค้นคว้าก็คงจะไม่สำเร็จลงได้ ผู้ศึกษาขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งไว้ ณ ที่นี้ด้วย

สมชาย กมลพันธ์

สารบัญ

บทที่ ๑.

หน้า

บทนำ

๑

ความสำคัญของการศึกษา

๑

ปัญหาในการศึกษา

๒

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๒

การ เรวจ เอกสาร

๓

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๖

สมมุติฐาน

๖

นิยามศัพท์

๖

ขอบเขตการศึกษา

๖

วิธีของการวิจัย

๖

ตารางการปฏิบัติงาน

๖

บทที่ ๒.

ข้อความทั่วไป (แนวทางการพัฒนาฝ่ายไทย)

๑๐

หมวด ก ภาค ก เขต ก

การตลาดฝ่ายภายในประเทศ

๑๐

ตลาดส่งออก

๑๕

หมวด ข ภาค ฝ่าย บ

๒๐

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ ๓

ข้อกำหนดมาตรฐานคุณภาพฝ้ายปุย	๑๐
ความสำคัญของคุณภาพฝ้ายปุยต่อผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	๑๔
หมวด ๓ ภาคฝ้ายดอก	
พันธุ์ฝ้ายส่งเสริมและคุณภาพ	๒๕
อุปสรรคที่สำคัญที่สุดของการปลูกฝ้ายในเมืองไทย	๓๖
ชนิดของแมลงศัตรูฝ้าย	๓๖
ชนิดของยาป้องกันกำจัดแมลงศัตรูฝ้าย	๓๘
วิธีการพ่นยาป้องกันตามตารางกำหนด	๔๓
วิธีพ่นยาเมื่อมีแมลงระบาด	๔๔
วิธีผสมยา	๔๕
วิธีพ่นยา	๔๕
ข้อควรระวังในการพ่นยาฝ้าย	๔๖
ผลการศึกษาวิเคราะห์ลักษณะทางสังคม	
ลักษณะทางสังคม	๔๗
สภาพทางเศรษฐกิจ	๔๘
ลักษณะทั่วไป	๕๑
สรุปการเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตฝ้ายโดยการผ่าน	
พินยาตามตารางและการตรวจนับแมลง	๕๓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	แผนที่แสดงเขต ตำบล พัฒนานิคม	๕๔
บทที่ ๔	สรุปปัญหา และข้อ เสนอแนะ	๕๕
	สรุป	๕๖
	เอกสารอ้างอิง	๕๗
	ภาคผนวก	๕๘

สารบัญตาราง

ตารางที่

๑.	คุณลักษณะของฝ้าย และปริมาณที่ต้องการใช้ในการผลิตเส้นค้าย ปี ๒๕๒๕	๑๓
๒.	ตารางแสดงการผลิตฝ้ายปุ๋ย	๑๔
๓.	ตัวอย่างตาราง มาตรฐานเกรคฝ้ายปุ๋ยไทย	๒๓
๔.	ตารางบัญชีสมมูลของฝ้ายปุ๋ย	๒๗
๕.	ตาราง ภูมิภาคและมูลค่าการนำเข้าฝ้ายปุ๋ยของประเทศไทย	๒๘
๖.	ตาราง เปรียบเทียบต้นทุนการผลิตฝ้ายของประเทศไทย ^{สูง} ส่งออกที่สำคัญ	๒๙
๗.	ตาราง เปรียบเทียบความต้องการและความสามารถในการผลิตเมล็ดฝ้าย พันธุ	๓๑

เรื่อง การศึกษาผลตอบแทนทางเศรษฐกิจของการปลูกฝ้าย
ปี 2525 ตำบลพัฒนานิคม อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

บทนำ

บทที่ 1

ความสำคัญของการศึกษา

ฝ้ายเป็นพืชหนึ่งที่ทำกรผลิตในประเทศไทยเป็นเวลานานแล้ว แต่ในปัจจุบัน ผลิตได้ไม่เพียงพอกับความต้องการภายในประเทศ ต้องนำเข้าฝ้ายจากต่างประเทศ โดยจะเห็นว่าในปี 2524 ได้มีการนำเข้าถึง 77,037 ตัน มูลค่า 3,205 ล้านบาท ขณะเดียวกันก็มีอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่ใช้ฝ้ายเป็นวัตถุดิบในการผลิตเส้นด้ายผืน ซึ่งนอกจากจะสนองความต้องการภายในประเทศแล้ว ยังส่งออกทำรายได้ให้แก่ประเทศนับพันล้านบาทเช่นกัน ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ฝ้ายเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ และเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญของเกษตรกร ซึ่งรัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องมีการเร่งรัดพัฒนาทั้งด้านการผลิตและการตลาดโดยเร็ว

จากนโยบายของรัฐบาลตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 ซึ่งมีระยะการดำเนินการ 5 ปี เริ่มจากปี 2525-2529 รัฐบาลมีเป้าหมายที่จะเร่งรัดการผลิตพืชที่เรามีขีดความสามารถที่จะผลิตได้เองในประเทศ แต่ยังไม่เพียงพอ ทั้งนี้เพื่อทดแทนการนำเข้าและลดการขาดดุลการค้าของประเทศ ฝ้ายเป็นพืชชนิดหนึ่งที่ประเทศไทยทำการผลิตมาเป็นเวลานาน สภาวะดินฟ้าอากาศก็เหมาะสม แต่ในปัจจุบันผลิตได้ไม่เพียงพอ ต้องนำเข้าฝ้ายจากต่างประเทศ มาใช้ ดังนั้นรัฐบาลจึงให้ความสนใจกับฝ้ายเป็นพิเศษ โดยการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมเข้าไปแนะนำและส่งเสริมเกษตรกร รวมทั้งประกาศเขตเศรษฐกิจสำหรับฝ้ายและจดทะเบียนผู้ปลูกฝ้าย ทั้งนี้เพื่อเพิ่มผลผลิตฝ้ายและลดต้นทุนการผลิตต่อหน่วยหรือต่อกิโลกรัม และปรับปรุงคุณภาพฝ้ายให้โตมาตรฐานตามความต้องการของตลาดด้วย อย่างไรก็ตามความพยายามของรัฐบาลจะบรรลุผลแค่ไหนเพียงไรนั้น ขึ้นอยู่กับรัฐบาลเพียงอย่างเดียว แต่ขึ้นอยู่กับเกษตรกรที่ต้องร่วมมือกับทางราชการ ตลอดจนเจ้าของโรงงาน ทั้งโรงงานทอฝ้าย โรงงานปั่นด้าย และโรงงานทอผ้า รวมทั้งสถาบันทางการเงินต่าง ๆ ด้วย

เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงต้องการที่จะเร่งการผลิตฝ้าย ให้มีปริมาณเพิ่มมากขึ้น แต่สาเหตุที่สำคัญในการผลิตฝ้ายก็คือ สภาพดินฟ้าอากาศของเมืองไทยนอกจากจะเหมาะสมกับการปลูกฝ้ายแล้ว ยังเหมาะกับการแพร่ระบาดของแมลงศัตรูฝ้าย เช่นกัน

ถึงแม้ขณะนี้ประเทศไทยจะก้าวหน้าทางด้านวิชาการและเทคโนโลยีของการป้องกันกำจัดศัตรูฝ้าย แต่ทว่าเทคนิคและวิธีการต่าง ๆ เป็นกรรมวิธีที่ยังยากเกินกว่าที่เกษตรกรจะเข้าใจและรับไปปฏิบัติได้ง่าย ปัญหาการเพิ่มผลผลิตฝ้ายจึงเป็นปัญหาที่สำคัญ

ในการนี้ทำให้เกษตรกรต้องเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับยาฆ่าแมลงเป็นจำนวนมาก จึงจำเป็นที่จะต้องศึกษาถึงข้อมูลและความรู้ทางวิชาการต่าง ๆ ในอันที่จะปรับปรุงประสิทธิภาพของเกษตรกรในการผลิตฝ้ายต่อไป

ปัญหาในการศึกษา

อาชีพการปลูกฝ้ายนับว่าเป็นอาชีพที่มีอัตราการเสี่ยงมากกว่าที่ชีโรชนิดอื่น ๆ เพราะฉะนั้นเกษตรกรโดยทั่วไปจึงไม่มุ่งปลูกฝ้ายและเหตุที่ผ่านมามีอาชีพการปลูกฝ้ายของเกษตรกรมุ่งหวังแต่จะให้ผลตอบแทน การปลูกฝ้ายให้มากที่สุด มิได้คำนึงถึงต้นทุนการผลิตว่าเท่าที่เกษตรกรได้ปลูกฝ้ายไปนั้นจะต้องใช้ค่าใช้จ่าย (ต้นทุน) ในการผลิตมากน้อยเท่าใด และจะคุ้มกับผลผลิตที่จะได้รับหรือไม่ ดังนั้นจึงต้องศึกษาว่าวิธีการปลูกฝ้ายโดยมีการตรวจนับจำนวนแมลงในอัตรา 20 % แล้วจึงจะทำการพ่นยาป้องกันกำจัดศัตรูฝ้าย กับการที่เกษตรกรจะต้องพ่นยาตามกำหนดเวลาทุก ๆ 7 วัน โดยไม่มีการตรวจนับนั้นจะใช้ต้นทุนการผลิตแตกต่างกันอย่างไร ผลที่ได้รับอย่างไหนจะดีกว่ากัน คือ ได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนที่ดีที่สุด อันจะนำมาซึ่งการพิจารณาถึงการผลิตฝ้ายที่มีประสิทธิภาพ เพื่อจะได้แนะนำเกษตรกรในโอกาสต่อไป ผู้ศึกษาได้เลือกพิจารณา ตำบลพัฒนานิคม อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี เป็นแหล่งศึกษา เพราะว่ามีพื้นที่เหมาะสมและอยู่ในเขตเศรษฐกิจของการปลูกฝ้ายตามนโยบายของรัฐบาลด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบต้นทุน รายได้ และกำไรสุทธิในการปลูกฝ้าย ระหว่างมีการตรวจนับจำนวนแมลงก่อนแล้วจึงพ่นยา กับการพ่นยาตามกำหนดว่าอย่างไหนจะให้ผลตอบแทนที่ดีที่สุด เพื่อจะได้ทำการแนะนำเกษตรกรต่อไป

การตรวจเอกสาร

๑. นิพนธ์ ประทุมศิริ ไร่ การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ การปลูกฝ้ายของสมาชิกสหกรณ์
 การเกษตร เชียงคาน จังหวัดเลย ปีการเพาะปลูก ๒๕๒๐ - ๒๒ กล่าวว่่า ในการผลิต
 ฝ้ายของสมาชิกในเนื้อที่ ๑ - ๕ ไร่ จะมีต้นทุนทั้งหมดเฉลี่ยเท่ากับ ๒,๔๙๖.๔๖ บาท โดย
 แยกเป็นต้นทุนคงที่ ๓๓๔.๑๘ บาท ส่วนเนื้อที่ ๖ - ๑๐ ไร่ ต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ ๑,๕๕๑.๔๘บาท
 แบ่งเป็นต้นทุนผันแปร ๒,๒๒๗.๖๗ บาทต้นทุนคงที่ ๓๒๓.๘๑ บาท สำหรับรายได้ เนื้อที่ ๑-๕ ไร่
 มีรายได้ทั้งหมด ๑,๘๑๓.๕๐ บาท ราคากุญเฉลี่ยไร่ละ ๘๓๔.๒๘ บาท แต่ค่าพิจารณาเฉพาะทาง
 ต้นทุนเงินสดก็จะมีกำไรเฉลี่ยไร่ละ ๖๕๒.๕๕ บาท เนื้อที่ ๖-๑๐ ไร่ มีรายได้ ๑,๖๗๐.๖๘บาท
 ส่วนเนื้อที่มากกว่า ๑๐ ไร่ มีรายได้ ๑,๕๕๑.๗๒ บาท ราคากุญไร่ละ ๘๕๕.๖๗ บาท พิจารณา
 เฉพาะต้นทุนเงินสดจะมีกำไรไร่ละ ๒๖๑.๗๒ บาท
๒. ฝ่ายวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร กองวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
 ได้ศึกษาต้นทุนการผลิตฝ้ายและผลตอบแทนการผลิตฝ้าย ปี ๒๕๑๘ - ๒๕๒๓

สรุปต้นทุนการผลิตและผลตอบแทนการผลิตฝ่าย ปี 2519-2523

หน่วย:บาท

รายการ	เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม
<u>ต้นทุนการผลิตและผลตอบแทนการผลิตปี 519/20</u>			
ต้นทุนผันแปร (บาท:ไร่)	454.55	432.87	887.42
ต้นทุนคงที่ (บาท:ไร่)	6.50	61.73	68.23
ต้นทุนทั้งหมด (บาท:ไร่)	461.05	494.60	955.65
ต้นทุนต่อ กก.	-	-	5.43
ต้นทุนต่อ ตัน	-	-	5,427.05
รายได้นเหนือต้นทุนผันแปร (บาท:ตัน)	-	-	160.42
ผลผลิตต่อไร่ (กก.)	-	-	176.09
<u>ต้นทุนการผลิตและผลตอบแทนการผลิตปี 2520/21</u>			
ต้นทุนผันแปร (บาท:ไร่)	543.56	294.96	838.52
ต้นทุนคงที่ (บาท:ไร่)	8.12	85.85	93.97
ต้นทุนทั้งหมด (บาท:ไร่)	551.68	380.81	932.49
ต้นทุนต่อ กก.	-	-	6.52
ต้นทุนต่อ ตัน	-	-	6,525.47
รายได้นเหนือต้นทุนผันแปร (บาท:ตัน)	-	-	322.11
ผลผลิตต่อไร่ (กก.)	-	-	142.90
<u>ต้นทุนการผลิตและผลตอบแทนการผลิตปี 2 21/22</u>			
ต้นทุนผันแปร (บาท:ไร่)	767.92	404.96	1,172.88
ต้นทุนคงที่ (บาท:ไร่)	13.97	85.55	99.52
ต้นทุนทั้งหมด (บาท:ไร่)	781.89	490.51	1,272.40
ต้นทุนต่อ กก.	-	-	7.31
ต้นทุนต่อ ตัน	-	-	7,312.64
รายได้นเหนือต้นทุนผันแปร (บาท:ตัน)	-	-	1,339.31
ผลผลิตต่อไร่ (กก.)	-	-	174

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการ	เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม
<u>ทุนการผลิตและผลตอบแทนการผลิตปี 2522/23</u>			
ทุนผันแปร (บาท:ไร)	1,031.81	448.18	1,479.99
ทุนคงที่ (บาท:ไร)	15.71	96.32	112.03
ทุนทั้งหมด (บาท:ไร)	1,047.52	544.50	1,592.02
ทุนต่อ กก.	-	-	8.38
ทุนต่อ ตัน	-	-	8,379.05
รายได้เหนือต้นทุนผันแปร (บาท:ตัน)	-	-	2,500.98
ผลผลิตต่อไร่ (กก.)	-	-	190
<u>ทุนการผลิตและผลตอบแทนการผลิตปี 2523/24</u>			
ทุนผันแปร (บาท:ไร)	1,019.70	824.50	1,844.20
ทุนคงที่ (บาท:ไร)	16.48	102.07	118.55
ทุนทั้งหมด (บาท:ไร)	1,036.18	926.57	1,962.75
ทุนต่อ กก.	-	-	9.67
ทุนต่อ ตัน	-	-	9,668.72
รายได้เหนือต้นทุนผันแปร (บาท:ตัน)	-	-	855.27
ผลผลิตต่อไร่ (กก.)	-	-	203

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้สามารถทราบถึงต้นทุน, รายได้ และกำไรสุทธิ ของการผลิตฝ้ายอย่างแท้จริง อันเป็นผลในการที่จะแนะนำ ส่งเสริมเกษตรกรให้ปฏิบัติตามเพื่อที่จะได้รับผลตอบแทนสูงสุด
2. ทำให้ทราบวิธีการปลูกฝ้ายในสภาพของเกษตรกร ที่ยอมรับคำแนะนำทางวิชาการ และนำไปปฏิบัติตามอย่างถูกต้อง, ไม่ถูกต้องนัก และที่ยังไม่ยอมรับคำแนะนำ
3. ทำให้ทราบสภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม ปัญหาอุปสรรค พร้อมทั้งแนวทางแก้ไขของเกษตรกรที่ปลูกฝ้ายในจังหวัดลพบุรี โดยเฉพาะเขตพัฒนานิคม ได้อย่างถูกต้อง
4. ทำให้ทราบข้อบกพร่อง และวิธีการแก้ไขต่าง ๆ ที่ทำการศึกษาได้อย่างถูกต้อง

สมมุติฐาน

จากการศึกษาขั้นตอนการปลูกฝ้ายจะเห็นว่า ขั้นตอนการดูแลรักษา คือ การป้องกันและกำจัดศัตรูฝ้ายเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดที่จะทำให้ผลผลิตฝ้ายได้มาก-น้อย เพียงใด ซึ่งการใช้ยาเคมีจะมีผลต่อต้นทุนในการผลิตและจะกระทบต่อรายได้ของเกษตรกร เมื่อเปรียบเทียบกับต้นทุนและรายไดกระหว่างการตรวจนับจำนวนแมลงกับการพนยาตามกำหนดเวลา ผู้วิจัยได้ตั้งสมมุติฐาน ดังนี้ คือ.-

1. การปลูกฝ้ายและมีการป้องกันกำจัดศัตรูทั้งแบบตรวจนับก่อนและแบบพ่นยาตามกำหนดเวลา ในสภาพการปลูกอย่างอื่นเหมือนกัน จะให้ผลผลิตไม่แตกต่างกันในทางสถิติ แต่การพ่นยาแบบตรวจนับจำนวนตัวหนอนก่อน จะเสียต้นทุนการผลิตต่ำกว่า เนื่องจากจะมีการพ่นยาน้อยครั้งกว่า และปริมาณการใช้ยาเคมีต่ำกว่าการพ่นยาตามกำหนดเวลา จะทำให้เกษตรกรได้รับผลตอบแทนสูงกว่า
2. สภาพพื้นฐานทางครอบครัวของเกษตรกรที่ทำการปลูกฝ้าย หัวหน้าครอบครัวที่เป็นชายจะมีการตัดสินใจและเลือกแนวทางปฏิบัติ ดูแลรักษาฝ้ายได้ดีกว่าหัวหน้าครอบครัวที่เป็นหญิง

นิยามศัพท์

มีคำศัพท์ที่ควรทราบ หมาย ดังนี้คือ.-

1. ต้นทุนรวม - ต้นทุนผันแปร + ต้นทุนคงที่ (บาท)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 2. ต้นทุนผันแปร - ต้นทุนในการปลูกฝ้าย ต้นทุนในการบำรุงรักษา
ค่าใช้จ่ายในการเก็บเกี่ยว
- 3. ต้นทุนคงที่ - ค่าภาษีที่ดิน, ค่าเช่าที่ดิน, ค่าดอกเบี้ยเงินกู้
- 4. รายได้ทั้งหมด - รายได้ที่เกษตรกรได้รับจากการขายผลผลิต โดยที่ยัง
ไม่ได้หักค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น หาโดยจำนวนผลผลิต
ราคาฝ้ายชนิดนั้น ๆ ณ เวลานั้น
- 5. กำไรสุทธิ - รายได้ทั้งหมด ต้นทุนรวมในที่นี้ไม่ได้คำนึงถึงค่าสึกหรอ
หรือค่าเสื่อมของเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ใว้ด้วย
- 6. ค่าใช้จ่ายในการปลูก - ค่าจ้างไถ ค่าเมล็ดพันธุ์ ค่าจ้างปลูก ค่าจ้าง
ถอนแยก
- 7. ค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษา - ค่าจ้างทำรั้ว ค่าแรงงานในการดูแลรักษา
ค่าปุ๋ยเคมี ค่ายาฆ่าแมลง ค่าปราบ
โรคพืช ค่ายาปราบวัชพืช ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง
(สูบน้ำ พ่นยา)
- 8. ค่าใช้จ่ายในการเก็บเกี่ยว - ค่าจ้างเก็บเกี่ยว ค่าขนย้าย

ขอบเขตการศึกษา

การวิจัยเชิงสำรวจครั้งนี้ได้จากการออกแบบสอบถามเกษตรกรผู้ปลูกฝ้าย ๓๓๓ เพราะ
ปลูกปี 2525 ของอำเภอพัฒนานิคม โดยการศึกษาจะศึกษาเฉพาะ

- 1. ต้นทุนของการผลิตฝ้ายระหว่างมีการตรวจนับแมลงกับการพ่นยาตามกำหนดเวลา
ว่าอย่างไรจะมีต้นทุนเท่าใด
- 2. รายได้ระหว่าง ๕ วิธี ใด หนึ่งจะมีรายได้เท่าใด
- 3. กำไรสุทธิระหว่าง ๕ วิธี จะมีกำไรสุทธิเท่าใด อันจะนำมาซึ่งการปฏิบัติที่
เหมาะสมต่อไป

วิธีการวิจัย

โดยการออกแบบสอบถามและออกสำรวจ รวบรวมข้อมูลที่ได้เกี่ยวกับต้นทุนและรายได้
ของการผลิตฝ้ายในช่วงเดือนกรกฎาคม-เดือนธันวาคม 2524 บริเวณพื้นที่ ตำบลพัฒนานิคม
อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ โดยการใช้ส้อมตัวอย่างประชากร แบบ
คือ แบ่งประชากรหมู่ปลูกฝ้ายในลักษณะ

- พวกที่มีการตรวจนับจำนวนตัวหนอนก่อน ไต่แก๊ส หมู่ 1, 2, 6
- พวกที่พินยาตามกำหนดเวลา ไต่แก๊ส หมู่ 8, 10, 12

โดยใช้อัตราการใช้ส้อม ร้อยละ 10 ดังนี้

หมู่ที่	จำนวนครอบครัว	จำนวน(ราย)
1	93	9
2	95	9
6	86	8
8	77	7
10	96	9
12	82	8
	รวม	50 ราย

จากข้อมูลที่ได้มาจากการสำรวจและสัมภาษณ์ จึงได้เลือกศึกษาต้นทุนและรายได้จากการผลิตในลักษณะต่าง ๆ กัน คือ

1. วิธีการตรวจนับจำนวนตัวหนอน
2. วิธีการพินยาตามกำหนดเวลา

โดยการนำมาคำนวณต้นทุนและผลตอบแทนที่เกษตรกรได้รับจากขั้นตอนการดูแลรักษาแต่ละวิธี

ตารางการปฏิบัติงาน

ในการศึกษารั้วนี้ได้อำหนดตารางการปฏิบัติไว้ดังนี้ คือ

มิ.ย.	กค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ร.	ก.พ.

- 15 มิ.ย. - 31 ก.ค. ทำการเตรียมสำรวจเอกสารและพื้นที่ที่จะหาข้อมูล
- 1 ส.ค. - 31 ส.ค. ทำการร่างแบบสอบถาม
- 1 ก.ย. - 30 ก.ย. ทำการตรวจทานและทดสอบแบบสอบถาม
- 1 ต.ค. - 15 พ.ย. ทำการออกศึกษา รวบรวมข้อมูล
- 16 พ.ย. - 31 ธ.ค. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม
- 1 ม.ค. - 28 ก.พ. ทำการเรียบเรียงเขียนรายงานและเสนอรายงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ขอความทั่วไป

แนวทางการพัฒนาฝ้ายไทย

การตลาดฝ้ายภายในประเทศ

เรื่องที่ 1. ความต้องการใช้ฝ้ายของประเทศไทย

จากการสำรวจและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ของสมาคมอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย ความต้องการใช้ฝ้ายปุยทั้งหมดในประเทศปัจจุบันจะตกประมาณปีละ 130,000 ตัน โดยแยกประเภทของฝ้ายได้ดังนี้

- 1.1 ฝ้ายใช้ผลิตเส้นค้ายเบอร์โต (เบอร์ 6-20) จำนวน 52,000 ตัน
- 1.2 ฝ้ายใช้ผลิตเส้นค้ายเบอร์กลาง (เบอร์ 30-32) จำนวน 15,600 ตัน
- 1.3 ฝ้ายใช้ผลิตเส้นค้ายเบอร์เล็ก (เบอร์ 40) จำนวน 16,900 ตัน
- 1.4 ฝ้ายใช้ผลิตเส้นค้ายเบอร์เล็กพิเศษชนิดดี จำนวน 45,500 ตัน

5110

เหตุการณ์ปัจจุบันปรากฏว่าภาวะตลาดสิ่งทอทั่วโลกซบเซาและกระทบกระเทือนถึงประเทศไทยจนคาดคะเนว่าอัตราการลดผลผลิตประมาณร้อยละ 30 ฉะนั้น การใช้ฝ้ายตามที่ได้คาดคะเนไว้ จึงต้องลดลงตาม

เรื่องที่ 2. การผลิตฝ้ายปุยภายในประเทศ

การผลิตฝ้ายปุยจะผ่านกรรมวิธีหีบฝ้ายจากฝ้ายดอก (ประมาณว่าฝ้ายดอก 2.9 กิโลกรัม จะผลิตฝ้ายปุยได้ 1 กิโลกรัม) ฤดูกาลเพาะปลูกฝ้ายจะเริ่มตั้งแต่ราวกลางเดือน กรกฎาคม และเก็บเกี่ยวผลตั้งแต่ต้นเดือนพฤศจิกายน ไปจนถึงต้นเดือนมกราคม ของปีถัดไป ฉะนั้นโรงหีบฝ้ายจึงจะเริ่มทำงานหีบฝ้ายในระหว่างเดือนพฤศจิกายน ไปจนกว่าจะหมดจำนวนฝ้ายดอก ในบางกรราวอาจถึงเดือนมิถุนายน ของอีกปีหนึ่ง จึงกล่าวได้ว่าฤดูกาลฝ้ายย่อมคาบเกี่ยวกันระหว่างสองปี

ปริมาณการผลิตฝ้ายปุยในระยะสามปีที่ผ่านมาเป็นดังนี้

ปี 2521/22	จำนวน 30,300 ตัน
ปี 2522/23	จำนวน 24,800 ตัน
ปี 2523/24	จำนวน 47,600 ตัน
ปี 2524/25	จำนวน 63,600 ตัน

เรื่องที่ 3. การซื้อฝ้ายต่างประเทศ และการส่งฝ้ายไทยออกขายต่างประเทศในสามปีที่ผ่านมา ประเทศไทยนำเข้าฝ้ายต่างประเทศ เข้าในราชอาณาจักรเฉลี่ยปีละประมาณ 90,000 ตัน เป็นมูลค่าโดยประมาณปีละสาม ถึง ล้านบาท นับว่าเป็นการสูญเสียเงินตราต่างประเทศปีละไม่น้อย

ในตรงกันข้าม ประเทศไทยก็ส่งฝ้ายออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ ในราคาปีละ

5,000 - 10,000 ตัน

ปัญหาที่น่าสงสัยมีอยู่ว่าเพราะเหตุใดจึงไม่นำฝ้ายไทยที่ผลิตได้ภายในประเทศมาใช้เองทั้งหมด ทั้งนี้เป็นเพราะว่าฝ้ายไทยนั้นส่วนใหญ่เป็นฝ้ายสำหรับใช้ผลิตเส้นค้ายเบอร์กลาง และมีความเหนียวต่ำ จึงต้องผสมกับฝ้ายต่างประเทศที่มีความเหนียวสูงกว่า ในกรณีที่มีความจำเป็น เราอาจนำฝ้ายไทยมาผลิตเส้นค้ายเบอร์โทก็ได้ แต่ผลที่ได้รับจะไม่คุ้มค่าในการปฏิบัติ เช่นนั้นค้ายเหตุนี้จึงมีการส่งฝ้ายไทยออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ และนำเข้าฝ้ายต่างประเทศที่มีคุณภาพต่ำกว่า ราคาถูกกว่าเข้ามาเพื่อใช้ผลิตเส้นค้ายเบอร์โท

เรื่องที่ 4. ท้าว่าโรงงานปั่นค้ายชอบใช้ฝ้ายต่างประเทศจริงหรือ เป็นคำถ่มที่ข้าพเจ้าได้เคยช้ข้อยู่เสมอ ข้าพเจ้าขอเรียนให้ทราบว่า การเลือกใช้ฝ้ายต่างประเทศมีผลคืออยู่บ้าง สำหรับอุตสาหกรรมปั่นค้าย กล่าวคือ

- 4.1 สามารถเลือกใช้คุณภาพโคตตรงตามความต้องการ (ค่าพรธนา) หรือตรงตามตัวอย่าง
- 4.2 อาจกำหนดระยะเวลาส่งมอบได้เป็นงวด ๆ ในระยะเวลาชยาวนาน ตามความต้องการใช้
- 4.3 สถาบันเงินกู้จากต่างประเทศให้สินเชื่อในระยะยาว บางกรณีอาจถึงสามปีเพื่อเป็นการจูงใจผู้ให้
- 4.4 ฝ้ายต่างประเทศมีความเหนียวของเส้นใยสูง
- 4.5 ความเสี่ยงในเรื่องราคา ปริมาณและคุณภาพมีน้อย

เรื่องที่ 5. การส่งเสริมและแก้ไขให้อุตสาหกรรมปั่นค้ายหันมาใช้ฝ้ายไทยเป็นวัตถุดิบย่อมมีทางที่จะเป็นไปได้โดยการปรับปรุงซ่อมพร่องต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้ว ซึ่งมีข้อสำคัญต่าง ๆ ที่ควรพิจารณา คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1 ปัญหาตาม 4.1 ข ไข โดยการแยกแยะคุณภาพของฝ้ายคอกก่อนทำการหีบ จากความร่วมมือของทั้งสองฝ่าย คือ เกษตรกรและโรงหีบฝ้าย เช่น การแยกฝ้ายวางพันธุ การแยกฝ้ายที่สมบูรณ์และไม่สมบูรณ์ การแยกฝ้ายตามวงของการเก็บเกี่ยว

5.2 ทางแก้ไขปัญหา 4.2 รัฐควรถ้าให้มีสถาบันกลางเป็นผู้ดำเนินการคลังสินค้า แล้วส่งมอบโดยขายต่อให้โรงงานปั่นด้ายผู้ใช้เป็นงวดตามความต้องการ

5.3 ธนาคารแห่งประเทศไทย ร่วมกับธนาคารพาณิชย์ ควรให้ความร่วมมือในการปล่อยสินเชื่อระยะยาวตลอดเวลาที่ฝ้ายออกและฝ้ายปุยยังมีได้นำไปใช้ผลิต และ โดยเฉพาะธนาคารพาณิชย์ก็ควรพิจารณาสินเชื่อในระยะยาวในกรณีที่น่าฝ้ายนั้นไปใช้ผลิตแล้ว เช่นเดียวกับต่างประเทศบ้าง ก็จะเป็นมูลเหตุสูงใจให้ผู้ใช้หันมาใช้ฝ้ายไทยมากขึ้น

5.4 ในความเห็นของข้าพเจ้า ปัญหาเรื่องฝ้ายไทยมีความเห็นยาวทำนั้นเป็นเรื่องแก้ไขได้ยาก เพราะสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากภูมิศาสตร์และสภาพลมฟ้าอากาศ ซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก็ได้ปรับปรุงเทคนิคในการเพาะปลูกฝ้ายเป็นอย่างดีที่สุดแล้ว

ปัญหา 4.4 เป็นเรื่องที่น่าเข้าใจว่า ผลผลิตที่อุตสาหกรรมสิ่งทอ (หมายถึงความถึงเส้นด้ายและผ้าที่ทำจากฝ้าย) ซึ่งนั้น ยังมีความจำเป็นที่จะต้องใช้ฝ้ายต่างประเทศหรือใช้ฝ้ายต่างประเทศผสมกับฝ้ายไทย เพื่อให้ความเห็นยาวของใยฝ้ายสูงขึ้น

5.5 ทางแก้ไขปัญหาคตาม 4.5 ย่อมขึ้นอยู่กับรัฐบาลโดยขั้นแรกจะต้อง

- กำหนดเขตการปลูกฝ้ายในท้องที่ที่เหมาะสม
- จัดหาเมล็ดพันธุ์ที่ดีและเป็นชนิดเดียวกันในแต่ละเขตเกษตรกรรม
- จัดตั้งสถาบันกลางเพื่อปรับปรุงการเสนอและการสนองตลอดจนการผูกพันกันชน

คุณลักษณะของฝ้ายและปริมาณที่ต้องใช้ในการผลิตเส้นด้าย

ปี 2525

ฝ้ายสำหรับ ผลิตเส้นด้าย	GRADE	ความยาว	MICRONAIRE	ความเหนียว	ปริมาณที่ต้อง การใช้
เบอร์ 6-20	LM-M	$1\frac{15}{16}$ " - $1\frac{1}{32}$ "	3.0-4.9	75,000-85,000	52,000 ตัน
เบอร์ 30/32	SIM-SM	$1\frac{1}{32}$ " - $1\frac{1}{16}$ "	3.5-4.9	80,000-90,000	15,600 ตัน
เบอร์ 40	SIM-SM	$1\frac{1}{16}$ " - $1\frac{3}{32}$ "	3.5-4.9	80,000-90,000	16,900 ตัน
เบอร์ 45	M-SM	$1\frac{1}{16}$ " - $1\frac{1}{8}$ "	3.5-4.9	80,000-95,000	39,000 ตัน
เบอร์ 50 ขึ้นไป	M-GM	$1\frac{1}{4}$ " ขึ้นไป	3.2-4.2	90,000 ขึ้นไป	6,500 ตัน

ที่มา : หนังสือของสมาคมอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยถึงกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ฉบับลงวันที่ 241/2525 ลงวันที่ 9 มิถุนายน 2525

หมายเหตุ	GRADE	ชื่อตาม	UNIVERSAL STANDARD
	LM	=	LOW MIDDLING
	SIM	=	STRICT LOW MIDDLING
	M	=	MIDDLING
	SM	=	STRICT MIDDLING
	GM	=	GOOD MIDDLING

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางแสดงการผลิตฝ้ายปุย
การนำเข้า การส่งออกและการใช้ภายในประเทศ

หน่วยพันล้านกิโลกรัม

รายงาน	2520/21	2521/22	2522/23	2523/24	2524/25
ผลผลิตฝ้ายปุยของประเทศไทย	30.3	30.3	24.8	47.6	63.6
ฝ้ายปุยที่นำเข้าจากราชอาณาจักรไทย	9.5	70.5	92.8	75.6	77
ฝ้ายปุยของไทยที่ส่งออก	5	4.9	4.5	9.3	10.9
ฝ้ายปุยส่วนที่คงใช้ภายในประเทศ	97.8	95.9	113.1	113.9	129.7

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตลาดส่งออก

1. การส่งออก ผ้ายัญของไทยในมสูงขึ้น ปี 2520 ส่งออก 2,500 ตัน มูลค่า 38 ล้านบาท ปี 2524 ส่งออก 10,855 ตัน มูลค่า 265 ล้านบาท และเพียงระยะ 5 เดือนแรกของปี 2525 ก็ส่งออกไปแล้วถึง 10,328 ตัน มูลค่า 305 ล้านบาท แสดงให้เห็นว่าผ้ายัญของไทยมีตลาดรับซื้อและมีโอกาสที่จะขยายการส่งออกเพิ่มขึ้นอีกได้ ถ้ามีการปรับปรุงเงื่อนไขสำคัญ ๆ ภายในประเทศ ซึ่งจะช่วยทางด้านการส่งออก

2. ตลาดสำคัญของไทย ก็ตามตัวเลขปี 2523 และ 2524 อาจจัดเรียงลำดับตลาดสำคัญได้ดังนี้

ตลาดรับซื้อ	ปี 2523	ปี 2524
ฮ่องกง	47 %	27 %
เยอรมันตะวันตก	8 %	18 %
ไต้หวัน	8 %	16 %
ญี่ปุ่น	1 %	15 %
มาเลเซีย	18 %	5 %
สิงคโปร์	3 %	5 %
เบลเยียม	6 %	5 %
อินโดนีเซีย	3 %	5 %
อังกฤษ	5 %	3 %

ข้อสังเกตเกี่ยวกับตลาดรับซื้อผ้ายัญของไทย

(1) ตลาดรับซื้อกระจายตัวออกไปมากขึ้น เช่น ญี่ปุ่นและจีน จีนเริ่มซื้อเมื่อต้นปี 2525 ส่วนญี่ปุ่นซึ่งเป็นประเทศที่ซื้อผ้ายัญมากที่สุดของโลก ปีหนึ่ง ๆ นำผ้ายัญเข้าถึง 7 แสนกว่าตัน ในปี 2524 ซื้อจากไทย เพียง 1,574 ตัน ถ้ามีวิธีการส่งเสริมตลาดที่เหมาะสม โดยเฉพาะการแก้ปัญหาเรื่องคุณภาพของผ้ายัญยังมีสิ่งเจือปนอยู่ ญี่ปุ่นมีทางจะเป็นตลาดใหญ่มากของไทยต่อไปได้ ในปี 2525 นี้ ไทยส่งออกเป้าหมายขายให้ถึง 10,000 ตัน แต่ญี่ปุ่นยังไม่ยอมรับเป้าหมายนี้ ซึ่งต้องพูดกันมากทีเดียว เพราะญี่ปุ่นไม่ค่อยยอมรับอะไรง่าย ๆ

(2) ฮ่องกงซึ่งเป็นตลาดใหญ่ที่สุดของไทยในขณะนี้ ซื้อผ้ายัญจากไทยปีละ 3,000 - 5,000 ตัน นับว่ายังต่ำเมื่อเทียบกับปริมาณนำเข้าทั้งหมดปีละประมาณ 170,000 - 190,000 ตัน

(3) ไทหวันซึ่งเป็นตลาดสำคัญอีกแห่งหนึ่งของไทย เริ่มนำเข้าในระดัปี ๒๐๐ กว่าตัน ในปี 2523 แล้วเพิ่มเป็น 1,700 ตัน ในปี 2524 นับว่ามีโอกาสที่จะขยายตลาดได้อีก เพราะปริมาณนำเข้าทั้งหมดมีถึงปีละประมาณ 220,000 ตัน

(4) สำหรับจีน ซึ่งเป็นผู้ผลิตใหญ่อันดับ 3 ของโลก ในขณะเดียวกัน ก็เป็นผู้นำเข้าในอันดับ 2 ของโลก รองลงมา จากญี่ปุ่นกว่าย นำเข้าถึงปีละ 630,000-650,000 ตัน ขณะนี้ยังซื้อจากไทยเป็นจำนวนเพียงเล็กน้อย คือ ซื้อจำนวน 200 ตัน เมื่อเดือนเมษายน 2525 นี้เอง สมควรพิจารณาหาทางขายให้ไคมากขึ้นต่อไป

3. ในเรื่องการนำเข้านั้น ในปี 2524/25 เราผลิตฝ้ายปุ๋ยไคมากเป็นประวัติการถึง 68,000 ตัน แต่ใช้ในประเศเพียง 45,000 ตัน จึงมีเหลือส่งออกในปี 2525 ประมาณ 25,000 ตัน ฝ้ายปุ๋ยที่ส่งออกส่วนใหญ่เป็นฝ้ายคุณภาพ 2 ข. เป็นฝ้ายใยยาว 176 นิ้ว ซึ่งเราผลิตไคเป็นส่วนใหญ่ประมาณ 90 % ความจริงความต้องการฝ้ายปุ๋ยในประเทศมีอยู่ถึงปีละกว่า 120,000 ตัน แต่เป็นความต้องการฝ้ายใยยาวเพียงส่วนหนึ่งจึงกล่าว ส่วนที่เหลือจึงต้องนำเข้าจากต่างประเทศ ซึ่งเป็นฝ้ายปุ๋ยสั้นและฝ้ายปุ๋ยยาวพิเศษที่เราไม่มีทอใช้ รวมปริมาณนำเข้าในปี 2524 ประมาณ 76,000 ตัน มูลค่าประมาณ 3,200 ล้านบาท เพิ่มขึ้นค่อนข้างมากเมื่อเทียบกับมูลค่านำเข้า 2,720 ล้านบาท ในปี 2522 และ 2,530 ล้านบาท ในปี 2523

ความจริงเราจะผลิตฝ้ายปุ๋ยสั้นเพิ่มขึ้นทดแทนการนำเข้า ก็คงทำได้แต่ฝ้ายปุ๋ยสั้น ราคาถูกกว่าและผลผลิตต่ำกว่าฝ้ายปุ๋ยยาว จึงไม่สมควรส่งเสริมให้ชาวไร่ปลูกฝ้ายปุ๋ยสั้น แนวทางที่ถูกตองในเรื่องนี้คือ ควรส่งเสริมการปลูกฝ้ายปุ๋ยยาว คุณภาพดี เพื่อส่งออกให้มากขึ้น เพื่อชดเชยการสูญเสียเงินตราจาก การนำเข้าฝ้ายปุ๋ยสั้นเข้ามา

สาเหตุของการนำเข้า คงเกี่ยวข้องกับเรื่องราคานำเข้า ซึ่งฝ้ายปุ๋ยที่นำเข้าถูกกว่าราคาฝ้ายปุ๋ยในประเทศ และการนำเข้าส่วนใหญ่เป็นการซื้อโดยอาศัยเครดิตสินคั เกษตร ซึ่งมีอัตราดอกเบี้ยต่ำ และอีกส่วนหนึ่งเป็นการซื้อแบบทำสัญญาซื้อล่วงหน้า โดยการเปิดเครดิตผ่านธนาคารและจ่ายเป็นเงินสดแก่ธนาคาร เมื่อฝ้ายถึงท่าเรือกรุงเทพฯ ฯ ส่วนการซื้อฝ้ายในประเทศเป็นการซื้อเงินสด เรื่องนี้จึงเป็นปัญหาความลำบากที่จะแก้ไขเรื่องกา นำเข้าอีกด้านหนึ่ง

4. ในด้านราคาส่งออก หรือแม้แต่ราคาในประเทศ ขึ้นอยู่กับราคาตลาดโลกหรือ
 หลาวโหดก็ขึ้นอยู่กับราคาฝ่ายในสหรัฐ หลักฐานที่ปรากฏเป็นตัวอย่าง คือ ราคาฝ่ายใน
 ปี 2523/24 ต่ำมาก เป็นเพราะจีนผลิตสหรัฐลดลงถึง 24 % แต่ในปี 2524/25 ราคา
 ฝ่ายตกต่ำก็เป็นผลผลิตจากสหรัฐเพิ่มขึ้นถึง 27 % ดังนั้น ถ้าจะดูว่าราคาฝ่ายในปี 2525/26
 เป็นอย่างไรแล้ว ก็อาจดูจากตัวเลขผลผลิตของสหรัฐซึ่งพอจะบอกภาวะราคาตลาดโลกอย่าง
 คร่าว ๆ ได้

ผลผลิตของสหรัฐในปี 2525/26 นี้คาดว่าจะลดลงประมาณ 16 % ทำให้ราคาฝ่าย
 ของโลกดีกว่าปีที่ผ่านมามาก แต่เนื่องจากปี 2525/26 นี้มีฝ่ายสต็อกเก่ายกมาจกเก็บก่อน
 ตอนขางมากถึงประมาณ 950,000 ตัน ราคาจึงอาจไม่ดีขึ้นเท่าที่ควร อย่างไรก็ตาม พอดี
 ภาวะอัตราดอกเบี้ยของโลกต่ำลง การฟื้นตัวทางอุตสาหกรรมและการอุปโภคสินค้าอาจดีขึ้น
 ปริมาณการใช้ฝ่ายของโลกก็คาดว่าจะเพิ่มขึ้นเล็กน้อยประมาณ -2-3 % ก็จึงพอคาดการได้ว่า
 ราคาฝ่ายจะดีขึ้นกว่าปีที่ผ่านมามาก แต่ไม่มีทางจะใกล้เคียงกับปี 2523/24

มีข้อสังเกตว่า ราคาส่งออกที่ท่าเรือกรุงเทพ ฯ มักจะต่ำกว่าราคาขายส่งในตลาด
 กรุงเทพ ฯ ภาวะอย่างนี้อาจจะเนื่องมาจากเหตุผลว่า การส่งออกของเราเป็นการระบาย
 ผลผลิตส่วนเกินในประเทศออกไป เป็นการหาตลาดรับซื้อเพิ่มเติมเพื่อจะไต่แก้ปัญหาความ
 ตกต่ำของราคาในประเทศ หากไทยอมระบายออกไปในราคาต่ำลงบ้าง ส่วนที่เหลือใน
 ประเทศจะกดราคาในประเทศ หากต่ำลงไปอีก และอาจจะมีเหตุผลอีกว่า คุณภาพฝ่ายปุ๋ย
 ของไทยยังไม่ดีพอ จึงจำเป็นต้องขายในราคาต่ำ

จากที่กล่าวมาในเรื่อง การส่งออก ตลาดสำคัญ การนำเข้า และราคาส่งออกใคร
 ขอกล่าวสรุปเป็นความเห็นดังนี้

4.1 โดยที่ตลาดรับซื้อฝ่ายใหญ่ ๆ ของโลกนั้น อยู่ทางเอเชียทั้งหมด ซึ่งก็อยู่
 ใกล้เคียงประเทศไทยด้วย ถ้ามีการ "ออกแรง" มากเป็นพิเศษใน 3 เรื่อง ดังจะกล่าวต่อไป
 ก็มีทางเป็นไปได้ที่จะทำให้ฝ่ายเป็นสินค้าออกสำคัญอย่างแท้จริงของไทยต่อไป

4.2 เรื่องแรกที่จะต้องออกแรง คือ พยายามทำให้ราคาฝ่ายส่งออกอยู่ในฐานะ
 ที่จะแข่งขันในตลาดโลกได้ดีขึ้น เรื่องนี้มีข้อพิจารณาสำคัญ ๆ ดังนี้

- (1) ไทยส่งออกฝ่ายปุ๋ยยาวซึ่งเป็นที่ต้องการของตลาดอยู่แล้ว

97881

(2) ผลผลิตต่อไร่ อยู่ในเกณฑ์ต่ำเมื่อเทียบกับอิสราเอล 580 กก./ไร่ สหรัฐ 300 กก./ไร่ ของไทยราว 200 กก./ไร่ แนวทางแก้ไขนั้นมีอยู่โดยเฉพาะการแก้ปัญหาของ ชาวไร่รายเล็ก ความบริสุทธิ์และความเพียงพอของเมล็ดพันธุ์สินเชื่อกาเกษตรกร และการส่งเสริม ภาคเอกชนในการผลิตเมล็ดพันธุ์

(3) การเพิ่มรายได้สูงสุดแก่ชาวไร่แทนการเพิ่มราคาสูงสุดให้แก่ชาวไร่

4.3 เรื่องที่ 2 ที่จะต้องออกแรง คือ พยายามสร้างระบบการกำหนดมาตรฐาน การการจัดชั้นคุณภาพและการตรวจสอบคุณภาพให้ชัดเจน มีผลในทางปฏิบัติอย่างแท้จริง เรื่องนี้มีข้อพิจารณา ดังนี้

(1) ปัญหาเรื่องมาตรฐานเริ่มเกิดขึ้นเป็นเบื้องต้นจากความไม่บริสุทธิ์ของ เมล็ดพันธุ์

(2) ต่อมาก่อเกิดจากความไม่บริสุทธิ์ของปุ๋ยฝ้ายเนื่องจากคุณภาพไม่สม่ำเสมอ ภายในเบลล์เดียวกันก็มีหลายคุณภาพมีเศษดิน เศษอิฐ ปุ๋ยขี้มน้ำ และมีเศษ เชือกพลาสติกเย็บ กระสอบปะปน เป็นต้น

(3) ทำให้การจัดชั้นคุณภาพเป็นที่รับรู้และปฏิบัติในการซื้อขายทุกระดับ ตั้งแต่ ระดับชาวไร่ขึ้นมา มีการกำหนดราคาตามชั้นคุณภาพ ทำให้ชาวไร่ตระหนักว่าถ้าขายฝ้ายคุณภาพ ดีจะต้องได้ราคาดี

(4) ส่งเสริมและตรวจสอบโรงหีบฝ้าย เพื่อให้มีการรักษาคุณภาพฝ้ายปุ๋ยและมี การแยกชั้นคุณภาพให้ชัดเจน

4.4 เรื่องที่ 3 ที่จะต้องออกแรง คือ พยายามอย่าให้เกิดปัญหาทางด้านราคาฝ้าย โดยที่ราคาปุ๋ยฝ้ายผูกพันอยู่กับราคาเมล็ดฝ้ายอย่างใกล้ชิด เพราะฝ้ายดอก 1 หน่อ ประกอบด้วย เมล็ดฝ้ายถึง 2 ส่วน และฝ้ายปุ๋ย 1 ส่วน สมมุติว่าถ้าต้องการให้ฝ้ายดอกได้ราคาในระดับ หนึ่ง แต่บังเอิญราคาเมล็ดฝ้ายตกต่ำ ก็ต้องไปเพิ่มราคาทางด้านฝ้ายปุ๋ย ซึ่งก็จะเป็นผลเสียต่อการ ส่งออก ทั้งต่อการส่งออกฝ้ายปุ๋ยเองและสิ่งทอด้วย เรื่องนี้มีข้อพิจารณา ดังนี้

(1) ขณะนี้เรามีตลาดรับซื้อเมล็ดฝ้ายอยู่ที่ญี่ปุ่นเพียงแห่งเดียว ปี 2524 ส่งไปขาย 50,336 ตัน มูลค่า 137 ล้านบาท การอาศัยตลาดรับซื้อเพียงแห่งเดียว เป็นการเสี่ยงเกินไป ควรหาทางกระจายตลาดรับซื้อ

(2) ตลาดใหญ่ในประเทศของเมล็ดฝ้าย คือ โรงงานน้ำมันพืช โรงงานจะรับซื้อ เมล็ดฝ้ายได้มากขึ้นและให้ราคาที่เหมาะสมขึ้น ถ้าหากโรงงานสามารถกำหนดราคาน้ำมันพืชได้ ตามความเหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5 อีกเรื่องหนึ่งที่ใคร่ขอกล่าวเป็นความเห็นไว้ คือ การส่งออกนั้นจะรองรับถึงเรื่องสิ่งทอด้วย ภาวะการส่งออกสิ่งทอดีหรือไม่ดี มีความหมายอย่างมากมายต่อภาวะเศรษฐกิจทั่วไปในประเทศ ภาวะการจ้างงาน และภาวะดุลการค้าของประเทศ มีข้อพิจารณาดังนี้

(1) ถ้าสามารถส่งออกจำหน่ายต่างประเทศได้มาก ย่อมช่วยขยายตลาดรับซื้อฝ้ายปุ๋ยในประเทศได้มากขึ้น หมายความว่าความสามารถส่งออกใดมากนั้นส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับต้นทุนการผลิต และต้นทุนการผลิตส่วนหนึ่งก็ขึ้นอยู่กับราคาฝ้ายปุ๋ยในประเทศ

(2) เป็นที่ยืนยันแล้วว่า ฝ้ายส่วนหนึ่งจะต้องนำเข้าจากต่างประเทศ เพราะของประเทศไม่พอใช้ ดังนั้น ถ้าสามารถนำเข้ามาในราคาถูกก็น่าจะเป็นเรื่องที่ถูกต่อ เรื่องนี้เกี่ยวข้องกับวิธีการทางปฏิบัติในการนำเข้า คือ อาศัยเครดิตระยะยาวอัตราดอกเบี้ยต่ำ คณะการทำสัญญาซื้อขายล่วงหน้าโดยอาศัยเครดิตธนาคาร ดังนั้น จึงสมควรมีการพิจารณาโดยรอบคอบก่อนที่จะมีการกำหนดระเบียบกฎเกณฑ์ใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อการนำเข้า ซึ่งจะมีผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตสิ่งทอด้วย

(3) การนำเข้าฝ้ายปุ๋ยเขา อาจมีผลกระทบโดยตรงหรือทางอ้อมต่อการรับซื้อฝ้ายและราคาฝ้ายในประเทศ เพราะการนำเข้าเป็นระบบเครดิต ราคาอาจต่ำกว่า และอาจเป็นการนำเข้ามาในระยะก่อนฤดูเก็บเกี่ยวของฝ้ายไทย ดังนั้น เมื่อถึงระยะฝ้ายไทยออกสู่ตลาดโรงงานอาจมีฝ้ายอยู่พอสมควรแล้ว และอาจขาดเงินสดที่จะซื้อ เพราะการซื้อจากภริเยในประเทศเป็นการซื้อเงินสด เรื่องนี้เป็นปัญหาที่จะต้องแก้ไขเพื่อประโยชน์ของชาวไร่ แต่ไม่ควรใช้วิธีแก้ที่ จะมีผลกระทบต่อต้นทุนการนำเข้า เราจะใช้วิธีแก้โดยทำให้ต้นทุนการรับซื้อฝ้ายในประเทศไม่สูงเกินไป และโดยทำให้โรงงานในประเทศมีกำลังเงินที่จะซื้อฝ้ายในประเทศได้มากขึ้น

ข้อกำหนดมาตรฐานคุณภาพฝ้ายปุย

.....

1. บทนำ

ในระยะเวลาที่ผ่านมา ทางราชการได้ให้การส่งเสริมการปลูกฝ้ายแก่เกษตรกรและ
ซึ่งจัดหาพันธุ์ฝ้ายที่เหมาะสมกับสภาพการปลูกของประเทศไทย กล่าวได้ว่าเป็นการส่งเสริมโดย
เนนทางคานปริมาณผลผลิตเป็นหลัก แต่ความตองการคานการส่งเสริมและปรับปรุงคุณภาพฝ้าย
ก็มีความจำเป็นมากขึ้นเป็นลำดับ ดังที่ทุก ๆ ท่านที่เกี่ยวข้องอยู่ในวงการฝ้ายต่างทราบดีถึงปัญหา
อุปสรรคต่าง ๆ ที่ประสบมาโดยตลอดในเรื่องของคุณภาพฝ้ายดอกและฝ้ายปุย ซึ่งมีผลกระทบ
กระเทือนเป็นอย่างมากต่อราคาซื้อขายฝ้าย

ในคานคุณภาพฝ้ายปุย ผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่ง ได้แก่ โรงงานหีบฝ้าย และโรงงานปั่นด้าย
ต่างก็ประสบกับความยุ่งยากในการซื้อขาย การกำหนดราคา การตรวจสอบคุณภาพฝ้าย การ
ส่งฝ้ายที่ไม่ตรงตามตัวอย่าง และเกณฑ์กำหนดของแต่ละโรงงานที่แตกต่างกันไป

ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องในว การฝ้ายทั้งส่วนราชการและเอกชนต่างก็ตระหนักดีถึงความ
จำเป็นอย่างเร่งด่วนที่จะตองก มาตรฐานคุณภาพฝ้ายปุยของไทยขึ้น เพื่อยึดถือเป็นเกณฑ์
โดยที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กรมวิชาการเกษตร สมาคมอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย และกลุ่ม
โรงงานหีบฝ้าย จึงได้ร่วมกันพิจารณา กำหนดมาตรฐานคุณภาพฝ้ายปุย พร้อมทั้งจัดทำเครื่องฝ้าย
มาตรฐานขึ้น ซึ่งมาตรฐานนี้เป็นที่ยอมรับจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ผลจากการนี้จะอ ำนวยความ
สะดวกในการนำฝ้ายปุยไปใช้ และการซื้อขายทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทำให้ ฝ้ายมีราคา
ดี มีความตองการสูงขึ้น อันจะส่งผลให้มีการปลูกฝ้ายมากขึ้น เพิ่มพูนรายไดของ เกษตรกร และ
เป็นผลดีต่อเศรษฐกิจโดยรวม

2. รายละเอียดข้อกำหนดมาตรฐานคุณภาพฝ้ายปุย

ข้อกำหนดมาตรฐานฝ้ายปุยนี้ใช้กับฝ้ายที่ได้จากการนำฝ้ายดอกไปแยกเมล็ดออกด้วย
เครื่องหีบฝ้ายแบบลูกกลิ้ง (Roller gin) เท่านั้น

2.1 ความยาวเส้นใยฝ้าย (Staple length) เป็นความยาวถึงตัวเมื่อ กำหนด
ความยาวตั้งแต่ $\frac{30}{32}$ - $\frac{40}{32}$ นิ้ว ($\frac{15}{16}$ - $1\frac{1}{4}$ นิ้ว) แบ่งเป็นช่วงละ $\frac{1}{32}$ นิ้ว

2.2 เกรดฝ้าย แบ่งเป็น 7 เกรด ตามลักษณะของเส้นใยฝ้าย สีฝ้าย สิ่งเจือปนและสิ่ง
สกปรก ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

13334

- T₁ = ฝ่ายสีขาวเป็นมันสะอาด
- T₂ = ฝ่ายสีขาว สะอาด มีเศษไหมไม่ปนน้อยมาก
- T₃ = ฝ่ายสีขาว มีฝ้ายสีออกเหลืองปนเล็กน้อย มีสิ่งสกปรกเล็กน้อย
- T₄ = ฝ่ายสีขาว มีฝ้ายสีออกเหลืองปนเล็กน้อย มีสิ่งสกปรกมากกว่า T₃
- T₅ = ฝ่ายสีขาว มีฝ้ายสีเหลืองปนเห็นโตชัด และมีฝ้ายสีเทาปนเล็กน้อย มีสิ่งสกปรกมากกว่า T₄
- T₆ = ฝ่ายสีขาว มีฝ้ายสีเหลืองฝ้ายสีเทาปนเห็นโตชัด มีสิ่งสกปรกมากกว่า T₅
- T₇ = ฝ่ายสีขาว มีฝ้ายสีเหลืองและสีเทาปนมาก มีสิ่งสกปรกมากกว่า T₆

2.3 สิ่งเจือปนต่าง ๆ

เมล็ดฝ้าย : ไม่ควรมีหรือมีอยู่เพียงเล็กน้อย

เชือกพลาสติก : ห้ามมีโดยเด็ดขาด

สิ่งเจือปนดังกล่าว และอื่น ๆ ที่มีอยู่อาจทำให้ถูกพิจารณาตัดเกรดต่ำลงไปได้

2.4 ความละเอียดของฝ้าย หน่วยเป็นไมโครเนียร์ ไม่กำหนดค่าและให้ขึ้นอยู่กับ การตกลงซื้อขายเฉพาะราย

2.5 ความเหนียวของฝ้าย หน่วยเป็นปอนด์ต่อตารางนิ้ว ไม่กำหนดค่า และให้ขึ้นอยู่กับ การตกลงซื้อขายเฉพาะราย

2.6 ฝ้ายที่ทำการหีบแล้ว ต้องไม่นำไปผ่านกรรมวิธีเพิ่มเติมก่อนการอัดเบล

3. กล้องฝ้ายปุยมাত্রฐาน

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ได้จัดทำกล้องฝ้ายปุยมাত্রฐานตามลักษณะฝ้าย 7 เกรด ที่กำหนดให้ ในข้อ 1.2.2 โดยได้รับความร่วมมือและความเห็นชอบจากกรมวิชาการเกษตร สหสมาคมอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย และกลุ่มโรงงานหีบฝ้าย เพื่อยึดถือเป็นมาตรฐาน เปรียบเทียบต่อไป

4. บทเฉพาะกาล

ข้อกำหนดมาตรฐานคุณภาพฝ้ายปุยมและกล้องฝ้ายปุยมাত্রฐานที่ได้จัดทำขึ้น จะยึดถือปฏิบัติเป็นระยะ 2 ปี หลังจากนั้นทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะร่วมกันทบทวนข้อกำหนดต่าง ๆ เพื่อการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ตามความเหมาะสมต่อไป อนึ่ง การเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดใด ๆ ก่อนระยะเวลา 2 ปีนั้น ย่อมกระทำไม่ได้ ถ้าทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเห็นสมควร

ห้องสมุดคณะเทคโนโลยีการเกษตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง ห้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

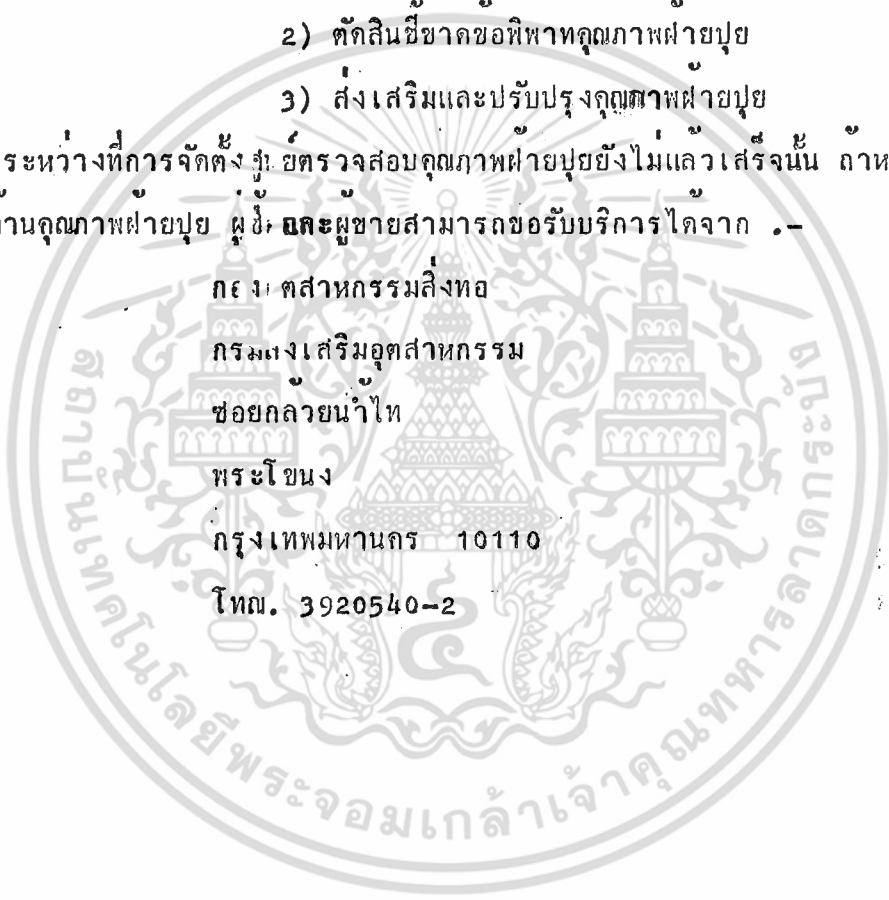
5. ศูนย์ตรวจสอบคุณภาพฝ่ายปฎิ

เนื่องจากการซื้อขายฝ่ายปฎิในอนาคตจะยึดถือคุณภาพตามมาตรฐานที่ใดก็ตามขณะนี้
ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีสถาบันกลางทำหน้าที่ตรวจสอบและตัดสินชี้ขาดข้อพิพาทในกรณีที่มีปัญหา
ด้านคุณภาพฝ่ายปฎิ โดยมีหลักการดังนี้

- ชื่อ : ศูนย์ตรวจสอบคุณภาพฝ่ายปฎิ
- การดำเนินการ : ดำเนินการโดยได้รับความร่วมมือและสนับสนุนจากส่วน
ราชการและเอกชน
- หน้าที่ : 1) ตรวจสอบคุณภาพฝ่ายปฎิ
2) ตัดสินชี้ขาดข้อพิพาทคุณภาพฝ่ายปฎิ
3) ส่งเสริมและปรับปรุงคุณภาพฝ่ายปฎิ

ในระหว่างที่การจัดตั้งศูนย์ตรวจสอบคุณภาพฝ่ายปฎิยังไม่แล้วเสร็จนี้ ถ้าหากมีข้อพิพาท
ใด ๆ ในด้านคุณภาพฝ่ายปฎิ ผู้และผู้ขายสามารถขอรับบริการได้จาก :-

กรมอุตสาหกรรมสิงทอ
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
ซอยกล้วยน้ำไท
พระโขนง
กรุงเทพมหานคร 10110
โทร. 3920540-2

ตัวอย่างตารางมาตรฐานเกรดฝ่ายไทย

ความยาวของเส้นใย ฝ้าย	เกรดฝ้าย						
	T ₁	T ₂	T ₃	T ₄	T ₅	T ₆	T ₇
1 $\frac{3}{16}$							
1 $\frac{5}{32}$							
1 $\frac{1}{8}$							
1 $\frac{3}{32}$							
1 $\frac{1}{16}$							
1 $\frac{1}{32}$							
1							
$\frac{31}{32}$							
$\frac{30}{32}$							

หมายเหตุ คุณภาพ เองฝ้ายไทยส่วนใหญ่อยู่ในกรอบสี่เหลี่ยม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสำคัญของคุณภาพฝ้ายปุยต่อผลิตภัณฑ์สิ่งทอ

.....

คุณภาพของฝ้ายปุยมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อผลิตภัณฑ์สิ่งทอ ทั้งด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ประสิทธิภาพในการผลิต และการตลาดในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ ทั้งนี้ เนื่องจากฝ้ายปุยเป็น วัตถุดิบหลักในการปั่นค้ายฝ้าย หรือค้ายฝ้ายผสมใยประดิษฐ์ และนำไปทอหรือดักผ้า ณขั้นตอน ต่อไปค้ายจริงอยู่ เรื่องคุณภาพ ประสิทธิภาพ และการตลาด อาจต้องพิจารณาถึง เครื่องจักร อุปกรณ์ และเทคนิคในการผลิต ตลอดจนการจัดการค้าย แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าวากฝ้ายปุยซึ่งเป็น วัตถุดิบมีคุณภาพต่ำ ไม่ได้มาตรฐานแล้ว ถึงแม้ว่าจะมีเครื่องจักร อุปกรณ์ และ เทคนิคใน การผลิตที่ทันสมัย หรือการจัดการที่ดีเลิศปานใดก็ตาม ก็ไม่สามารถจะแก้ไขให้สมบูรณ์ได้

1. คุณภาพผลิตภัณฑ์สิ่งทอที่ต้องการ ในการผลิตผลิตภัณฑ์สิ่งทอ ผู้ประกอบการสิ่งทอ จำเป็นต้องสนองความต้องการของลูกค้า ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้ คือ

1.1 คุณภาพเส้นค้ายและผืนค้าย

- สี ต้องมีสีขาวหรือครีม เงาเป็นมัน
- ความเหนียว ต้องมีความเหนียวสูง เหมาะกับการใช้งาน
- ความสม่ำเสมอ เส้นค้ายมีความโตของเส้นสม่ำเสมอ ไม่เป็นปล้องหรือคอคอกไว้ ผ้ามีเนื้อเรียบ ไม่เป็นรอยหนา ๆ บาง ๆ ถ้าเป็นผ้าสำเร็จรูปก็ต้องมีสีสดสี เข้มหรืออ่อนเสมอลดคพื้น ไม่มีรอยด่าง
- ลักษณะผืนนอก ไม่มีปุ่ม ปม ไม่เป็นขน ไม่มีเม็ดหรือเศษของวัตถุปลอมปนปรากฏให้เห็นตัว

1.2 ราคาผลิตภัณฑ์

ดังนั้น ผู้ประกอบการสิ่งทอจึงจำเป็นต้องจัดหาวัตถุดิบ "ฝ้ายปุย" ที่มีคุณภาพที่สามารถนำไปผลิตให้ตรงตามความต้องการของผู้ซื้อเป็นสำคัญ และมีราคาเหมาะสม สามารถแข่งขันได้ในตลาด

2. คุณลักษณะฝ้ายปุยและผลที่มีต่อผลิตภัณฑ์สิ่งทอ คุณภาพ หรือคุณลักษณะของฝ้ายปุยที่ผู้ประกอบการสิ่งทอจะพิจารณาในการจัดซื้อ เพื่อนำไปผลิตเส้นค้ายแต่ละชนิดตามความต้องการ และผลที่มีต่อผลิตภัณฑ์สิ่งทอนั้น ดังตารางต่อไปนี้

คุณลักษณะสายปุย	ผลต่อผลิตภัณฑ์สิ่งทอ
1. ความยาวเส้นใย	ความเหนียว ความสม่ำเสมอ ลักษณะผิวนอก ประสิทธิภาพ
2. สี	สี
3. สิ่งปลอมปน -เกิดจากธรรมชาติ เช่น ใบไม้ กิ่งไม้ เปลือกสมอ ฟันผง เม็ดหินเม็ดทราย ผิวเมล็ดฝ้าย เม็ดฝ้าย ฯลฯ -เกิดจากความเปลือเรอ เช่น เชือก พลาสติก เชือกป่าน เศษเหล็ก ท่อนไม้ ไม้วาด เปลือกผลไม้ ฯลฯ	ความเหนียว ความสม่ำเสมอ ลักษณะผิวนอก ประสิทธิภาพ การสูญเสีย
4. ผลอันเกิดจากการหีบ	ความเหนียว ความสม่ำเสมอ ลักษณะผิวนอก ประสิทธิภาพ การสูญเสีย
5. ความละเอียดของเส้นใย (ไมโครแนร์)	ความเหนียว ลักษณะผิวนอก
6. ความเหนียวเส้นใย (เพอร์เซ็นต์)	ความเหนียว ประสิทธิภาพ
7. ความชื้น	การสูญเสีย สี ประสิทธิภาพ
8. คุณลักษณะอื่น ๆ เช่น ความสมบูรณ์ ลักษณะการม้วนตัว การบิดตัวและการ เกาะตัวกันของเส้นใย ฯลฯ	ความเหนียว ประสิทธิภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ความสำคัญของคุณภาพฝ้ายปุ๋ยต่อประสิทธิภาพการผลิต ในทางปฏิบัติ การพิจารณาคุณลักษณะแต่ละอย่างนั้น ต้องทำการทดสอบมัดต่อมัด ก่อนที่จะนำไปใช้งาน หากฝ้ายปุ๋ยในมัดหนึ่ง ๆ มีคุณภาพเหมือน ๆ กัน การทดสอบมัดต่อก็จะทำได้ง่ายและชัดเจน แต่เท่าที่ผ่านมามีฝ้ายปุ๋ยที่มีคุณสมบัติหลาย ๆ อย่างปะปนมาในมัดเดียวกัน เป็นที่น่าเสียดายที่ต้องจัดระดับคุณภาพของฝ้ายปุ๋ยมัดนั้น ๆ ไปตามเกณฑ์ต่ำ (ไม่สามารถวัดโดยการเฉลี่ย) เนื่องจากในการผลิตสิ่งทอนั้น ฝ้ายปุ๋ยส่วนที่มีคุณภาพต่ำ จะเป็นเหตุทำให้คุณภาพของผลิตภัณฑ์ต่ำลงหมด

เนื่องจากคุณภาพฝ้ายปุ๋ย ผลต่อประสิทธิภาพในการผลิต อันเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้ราคาของผลิตภัณฑ์ถูกลงหรือแพงขึ้นได้ กล่าวคือ ถ้าประสิทธิภาพการผลิตสูงทำให้ใช้จ่ายในการผลิตต่อหน่วย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนย้อมต่ำลง ซึ่งจะทำให้สามารถขายผลิตภัณฑ์ในราคาถูก แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าประสิทธิภาพการผลิตต่ำ ค่าใช้จ่ายในการผลิตต่อหน่วยก็จะสูง ราคาขายย่อมต้องแพงขึ้น ทั้งนี้ คุณภาพฝ้ายปุ๋ยจึงมีส่วนสำคัญต่อการตลาดในดานราคาด้วย

เมื่อเป็นที่ประจักษ์แน่ชัดแล้วว่า คุณภาพฝ้ายปุ๋ยมีความสำคัญต่อผลิตภัณฑ์สิ่งเอทั้งด้านคุณภาพ ประสิทธิภาพ และการตลาด จึงควรที่ทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับฝ้ายปุ๋ยทั้งภาครัฐบาลหรือ ภาคเอกชน ภาคเกษตร หรือภาคอุตสาหกรรม ให้ความร่วมมือช่วยกันพัฒนาคุณภาพฝ้ายไทย ให้มีมาตรฐานที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ อันจะส่งผลให้ฝ้ายไทยมีตลาดกว้างขวางยิ่งขึ้นทั้งในและนอกประเทศในที่สุด

ตารางบัญชีสมดุลของฝ่ายปุ๋ย

หน่วยทอนตันฝ่ายปุ๋ย

ปี	ผลิต	นำเข้า	ส่งออก	ใช้ในประเทศ
2518	18.8	77.0	1.7	94.1
2519	9.6	82.7	2.8	89.5
2520	8.8	91.5	2.5	97.8
2521	30.3	70.5	4.9	95.9
2522	24.8	92.8	4.5	113.1
2523	47.6	75.6	9.3	113.9
2524	63.6	77.0	10.9	129.7
อัตราเพิ่ม	28 %	1 %	31 %	6 %
การจะแนตามแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 5				
2525	80.0			121.6
2526	96.7			127.1
2527	110.0			132.7
2528	126.7			138.7
2529	150.0			144.8

ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะได้มีการเร่งรัดการผลิตฝ่ายอย่างเต็มที่ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 นี้แล้ว ปริมาณฝ่ายที่ผลิตได้ก็ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้ภายในประเทศจนกระทั่งในปี 2529 ซึ่งเป็นปีสุดท้ายของแผนพัฒนาฉบับที่ 5 ปริมาณการผลิตจึงจะอยู่ในระดับใกล้เคียงกับปริมาณความต้องการ แต่ก็ยังไม่เพียงพอสำหรับการใช้ภายในประเทศและเพื่อการส่งออกด้วย ดังนั้น การนำเข้าฝ่ายก็ยังคงมีอยู่ต่อไป ซึ่งทำให้ประเทศไทยต้องเสียเงินตราต่างประเทศไปเป็นจำนวนมากขึ้น ทั้งนี้ เพราะในขณะที่มีปริมาณการนำเข้าฝ่ายลดลงใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อัตราส่วนร้อยละ 1 ต่อปี แต่มูลค่าการนำเข้ากลับเพิ่มขึ้นจาก 1,670.4 ล้านบาท ในปี 2518 เป็น 3,205.26 ล้านบาท ในปี 2524 ในอัตราเพิ่มร้อยละ 8 ต่อปี ซึ่งไม่เป็นผลดีต่อเศรษฐกิจของประเทศ

ตารางปริมาณและมูลค่าการนำเข้าฝ่ายปุยของประเทศไทย

ปี	ปริมาณนำเข้า (พันตัน)	มูลค่าการนำเข้า (ล้านบาท)
2518	77.0	1,670.4
2519	82.7	2,167.5
2520	91.5	2,884.2
2521	70.5	2,031.7
2522	92.8	2,726.6
2523	75.6	2,538.6
2524	77.0	3,205.3
อัตราเพิ่ม	1 %	8 %

ตารางเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตฝ่ายของประเทศไทยส่งออกที่สำคัญ

ประเภท	ต้นทุนฝ่ายดอก (บาท/กก.)	ต้นทุนฝ่ายปุย (บาท/กก.)
สหรัฐอเมริกา	-	43.71
อียิปต์	6.40	15.79
เม็กซิโก	10.89	18.30
ปากีสถาน	7.19	13.28
เตอร์กี	12.83	24.86
ไทย	9.67	25.93

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พันธุ์ฝ้ายส่งเสริมและคุณภาพ

.....

พันธุ์ฝ้ายส่งเสริม นอกเหนือจะเป็นพันธุ์ที่มีความต้านทานต่อโรคแมลงและให้ผลผลิตสูงแล้ว จะต้องมียุทธศาสตร์ที่เหมาะสมกับความต้องการของโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ และเมื่อมีการส่งฝ้ายไปจำหน่ายยังต่างประเทศ ก็มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องผลิตฝ้ายให้มีมาตรฐาน และคุณภาพตามความต้องการของผู้ซื้อ จึงเห็นได้ว่า คุณภาพฝ้ายเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องคำนึงถึงในการผลิตฝ้ายนอกเหนือไปจากผลผลิต ราคาฝ้ายจะสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับมาตรฐานและคุณภาพของฝ้ายที่ผลิตได้

สภาพดินฟ้าอากาศของประเทศไทยมีความเหมาะสมที่สามารถปลูกฝ้ายที่มีคุณภาพเส้นใยต่าง ๆ ได้หลายชนิดด้วยกัน นับตั้งแต่ฝ้ายที่มีเส้นใยสั้นต่ำกว่า 1 นิ้ว จนกระทั่งถึงฝ้ายที่มีเส้นใยยาวพิเศษ $1\frac{1}{4}$ นิ้วขึ้นไป แต่อย่างไรก็ตาม ผลของการทดลองและการปลูกฝ้ายของกสิกรมานานนี้ชี้ให้เห็นว่า พันธุ์ที่เหมาะสมกับสภาพแต่ละสถานการณ์ที่สุดขณะนี้ คือ พันธุ์ฝ้ายที่มีเส้นใยยาวปานกลาง ตั้งแต่ $1\frac{1}{2}$ - $1\frac{1}{6}$ นิ้ว ทั้งนี้ เพราะว่าพันธุ์ฝ้ายประเภทนี้มีช่วงระยะเวลาเจริญเติบโตที่เหมาะสมกับสภาพดินฟ้าอากาศให้ผลผลิตสูง และให้คุณภาพเส้นใยดี มีราคาสูงกว่าฝ้ายเส้นใยสั้น ซึ่งให้ผลผลิตต่ำกว่า ส่วนฝ้ายเส้นใยยาวพิเศษนั้น แม้ว่าจะมีราคาสูง แต่อายุการเจริญเติบโตยาวนาน ต้นสูงมาก เป็นปัญหาในการดูแลรักษา และให้ผลผลิตไม่สูงพอคุ้มค่าแก่การลงทุน

พันธุ์ฝ้ายที่ปลูกเป็นภาคีในประเทศไทยทั้งหมด เป็นฝ้ายอเมริกันอัฟแลนด์ ที่มีเส้นใยยาวปานกลาง ซึ่งมีปริมาณการปลูกภายในประเทศอยู่ประมาณ 70,000 ตัน ใกล้เคียงกับปริมาณที่ผลิตได้ในปี 2524 ยังจำเป็นต้องสั่งฝ้ายเส้นใยสั้นและฝ้ายเส้นใยยาวอีกรวมประมาณ 77,000 ตัน เข้ามาใช้ในอุตสาหกรรมปั่นด้ายและสิ่งทอ

พันธุ์ฝ้ายที่ทางราชการส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกอยู่ในปัจจุบันนี้ มีอยู่ 2 พันธุ์ ด้วยกัน คือ พันธุ์ตากฟ้า 1 และพันธุ์ศรีสำโรง 2 มีประวัติความเป็นมาและคุณลักษณะสำคัญทั้งทางด้านผลผลิต และคุณภาพเส้นใยดังต่อไปนี้คือ

ตากฟ้า 1 เกิดจากการผสมระหว่างพันธุ์ ริบา บี ที เติ 12 กับสโตนวิลล์ 213 มีทรงต้นค่อนข้างโปร่ง สูงประมาณ 130-150 ซม. ใบมีขนเล็กน้อย เก็บเกี่ยวได้เมื่อมีอายุตั้งแต่ 105-115 วัน แลวแต่สภาพดินฟ้าอากาศ กล่าวคือ ถ้าอากาศแห้งแล้ง แดดจัด สมอจะแตกหมดเร็วขึ้น ให้ผลผลิตประมาณ 260 กิโลกรัมต่อไร่ สมอหนึ่งหนักประมาณ 5.6 กรัม (ฝ้ายทั้งเมล็ด) เมล็ดมีน้ำมันประมาณ 18.5 เปอร์เซ็นต์

ฝ้ายพันธุ์นี้มีเปอร์เซ็นต์ปุ๋ย 39 เปอร์เซ็นต์ มีความยาวเส้นใยประมาณ 29 มม. ความละเอียดก่อนเส้นใยประมาณ 3.8 และมีความเหนียวเส้นใยประมาณ 20 กรัม/เทกซ์

ศรีสำโรง 2

คัดเลือกมาจากพันธุ์ 115-7 ซึ่งนำเข้ามาจากประเทศไอเวอรี่โคสต์ จนโตพันธุ์ที่มีความต้านทานต่อโรคใบหงิก ที่รงตนก่อนขางโปร่ง สูงประมาณ 140-150 ซม. โตใบมีขนน้อยมาก เก็บเกี่ยวโตเมื่อมีอายุตั้งแต่ 110-155 วัน ให้ผลผลิตประมาณ 280 กิโลกรัมต่อไร่ แต่ฝ้ายฝักชุกหรือแห้งแล้งเกินไป จะมีปริมาณ ปี ดอก และสม่ออ่อนร่วงมากกว่า พันธุ์ตากฟ้า 1 สม่อหนึ่งหนักประมาณ 6 กรัม (ฝ้ายทั้งเมล็ด) เมล็ดมีน้ำมันประมาณ 18 เปอร์เซ็นต์

ฝ้ายพันธุ์นี้มีเปอร์เซ็นต์ปุ๋ย 38 % มีความยาวเส้นใยประมาณ 30 มม. ความละเอียดก่อนเส้นใยประมาณ 3.8 และมีความเหนียวเส้นใยประมาณ 21 กรัม/เทกซ์

คุณภาพเส้นใยความยาว ความเหนียว และความละเอียดก่อน เป็นลักษณะประจำพันธุ์ของฝ้ายแต่ละพันธุ์ก็จริง แต่ลักษณะคุณภาพทั้ง 3 นี้แปรปรวนไปโดยความแตกต่างของสภาพดินฟ้าอากาศ ของแต่ละท้องที่ และในแต่ละปี ถ้าคุณภาพเส้นใยที่กล่าวมาจึงเป็นเพียงค่าเฉลี่ยโดยประมาณ ซึ่งแท้ที่จริงแล้ว ค่าเหล่านี้แตกต่างไปตามท้องถิ่นและปีที่ปลูก คือ

ความยาวเส้นใย (fiber length) จากตัวอย่างฝ้ายที่ทดลองในโรงสีกรท้องที่ต่าง ๆ 17 แปลง ในปี 2522 ความยาวเส้นใยของฝ้ายพันธุ์ตากฟ้า 1 จะอยู่ระหว่าง 28-31 มม. และส่วนมากจะให้ความยาวเส้นใยตั้งแต่ 28-30 มม. ส่วนพันธุ์ศรีสำโรง 2 ให้ความยาวเส้นใยตั้งแต่ 28-32 มม. และส่วนมากจะอยู่ระหว่าง 29-31 มม. สำหรับผลในปี 2523 จากจำนวนแปลง 11 แปลง ก็เป็นไปในทำนองเดียวกัน พบว่า พันธุ์ศรีสำโรง 2 ส่วนมากจะให้เส้นใยระหว่าง 30-31 มิลลิเมตร ยาวกว่าพันธุ์ตากฟ้า 1 ซึ่งให้เส้นใยยาวส่วนมากเพียง 29 มม.

ความเหนียวเส้นใย (fiber bundle strength) ของพันธุ์ตากฟ้า 1 จากตัวอย่าง 17 แปลง ทดลองในท้องที่ต่าง ๆ ปี 2522 จะอยู่ในระหว่าง 18-23 กรัม/เทกซ์ แต่ส่วนมากจะให้ความเหนียวระหว่าง 19-20 กรัม/เทกซ์ ส่วนพันธุ์ศรีสำโรง 2 ให้ความเหนียวเส้นใยระหว่าง 20-23 กรัม/เทกซ์ สำหรับปี 2523 จากตัวอย่างฝ้าย 10 ท้องถิ่น พันธุ์ตากฟ้า 1 ให้ความเหนียวเส้นใยตั้งแต่ 18-21 กรัม/เทกซ์ ส่วนพันธุ์ศรีสำโรง 2 ให้ความเหนียวเส้นใยตั้งแต่ 19-22 กรัม/เทกซ์

ความละเอียดอ่อนเส้นใย (fiber fineness) ถ้าความละเอียดอ่อนของเส้นใยที่เรียกเป็น Micronaire ขึ้นแปรไปโตมากตามความแตกต่างของสภาพดินฟ้าอากาศ ถ้าที่ตำพิศปกติจำเป็นต่องานถึงถึงความสุกแก่ของเส้นใย (maturity) รวมด้วย แลโดยทั่วไปสภาพดินฟ้าอากาศไม่เป็นอุปสรรคต่อการเจริญเติบโตของฝ้ายพันธุ์นี้ ปัญหาความไม่สุกแก่ของเส้นใยจึงพบไม่มาก ยกเว้นในบางปีหรือบางท้องที่ที่ฝนหมดเร็วเกินไป จนทำให้ฝ้ายจำเป็นต่อ แรกสมก่อนแก่เต็มที่ จากข้อมูลที่ได้ปี พ.ศ. 2522 จำนวน 16 สถานที่ พบว่าค่าความละเอียดอ่อนเส้นใยของพันธุ์ตากฟ้า 1 จะรวมกลุ่มระหว่าง 3.9-4.1 ของพันธุ์ศรีสำโรง 2 ระหว่าง 3.6-3.9 และในปี พ.ศ. 2523 พันธุ์ตากฟ้า 1 มีความละเอียดอ่อนเส้นใยส่วนมาก ระหว่าง 3.9-4.1 และพันธุ์ศรีสำโรง 2 ส่วนใหญ่จะให้ค่าความละเอียดอ่อนเส้นใยระหว่าง 3.5-3.8

นอกจากลักษณะคุณภาพเส้นใยดังกล่าวแล้ว ค่าความสม่ำเสมอของเส้นใยก็จำเป็นที่ต้องคำนึงถึง แต่อย่างไรก็ตามพบว่า ถ้าเป็นฝ้ายพันธุ์เดียวกันแล้ว ปัญหาเรื่องนี้จะมิไ้มาก

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า ถ้ามีพันธุ์ดีพอเพียง มีการปลูก ดูแลรักษาที่ถูกต้อง มีการเก็บเกี่ยว และเก็บรักษาที่ถูกต้อง มีการหีบที่เหมาะสม มีการซื้อขายอย่างมีระบบ แยกพันธุ์ แยกท้องดินให้ราคาตามมาตรฐาน และคุณภาพขายแล้ว ฝ้ายไทยก็จัดเป็นฝ้ายชนิดดีและมีอนาคตสดใส ทั้งในตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ

ตาราง เปรียบเทียบความต้องการและความสามารถในการผลิตเมล็ดฝ้ายพันธุ์ดี

เป้าหมายการผลิต	2525	2526	2527	2528	2529
1. ความต้องการเมล็ดพันธุ์(ตัน)	2,500	2,600	2,700	3,200	3,600
2. ความสามารถในการผลิต(ตัน)	356	750	950	1,150	1,400
2.1 กรมวิชาการเกษตร	6	400	600	800	1,000
2.2 กรมส่งเสริมการเกษตร	350	350	350	350	400
3. เปอร์เซนต์ที่ผลิตได้	14	29	35	36	39
4. ใช้ปลูกได้ในพื้นที่ (พันไร่)	178	375	475	575	700

การพ่นยาป้องกันกำจัดศัตรูพืชโดยวิธีการพ่นยาป้องกันตามตารางที่กำหนดขึ้น เป็นวิธีที่ค่อนข้างล่าช้า มีสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายสูง ทั้งจำนวนยาปราบศัตรูพืชและแรงงาน เกษตรกรได้รับอันตรายจากพิษยามาก รวมทั้งทำให้เกิดมลภาวะเป็นพิษต่อสภาพแวดล้อม และแมลงเกิดความต้านทานต่อยาปราบศัตรูพืชมากขึ้น เกิดเป็นปัญหาต่อเนื่องที่จะต้องทดลองยาที่มีอำนาจในการป้องกันกำจัดให้ผลดีขึ้น และอันตรายของยาที่มีต่อมนุษย์ก็เพิ่มมากขึ้นเป็นเงาตามตัว

การพ่นยากำจัดศัตรูพืช เมื่อมีแมลงระบาดเท่านั้น จึงเป็นวิธีการที่เหมาะสมในแง่ของการลดค่าใช้จ่าย และอันตรายจากพิษยา โดยการแนะนำการตรวจนับแมลงในไร่ให้อยู่ในขอบเขตที่ยังไม่มีการทำลายแมลงฟลายเกินระดับทางเศรษฐกิจกว่าร้อยละ 20

การพ่นยาโดยใช้เทคนิคการตรวจนับแมลงนี้ คือหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจว่า ควรจะพ่นหรือไม่ โดยที่เกษตรกรจะต้องหมั่นตรวจไร่เป็นประจำอย่างน้อยสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง หรือสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ก็ยิ่งดี เนื่องจากถ้าปลักรั่วเกิน 7 วัน เกิดมีหนอนระบาด หนอนจะโตเกินวัยที่จะกำจัดด้วยยาได้ และการทำลายของหนอนจะเป็นไปอย่างรวดเร็ว แต่ทั้งนี้เกษตรกรจะต้องทำความรู้จักกับชนิดของแมลง และยาที่ใช้เป็นอย่างดีด้วย

ดังนั้น การพ่นยาตามตารางที่กำหนดจะต้องพ่นยาทั้งประเภทดูซึมและถูกตัวตายไม่น้อยกว่า 16 ครั้ง ต่อฤดูกาลปลูก จึงจะมีผลต่อการป้องกันกำจัดศัตรูพืช ในขณะที่เราพ่นยาโดยอาศัยระบบการตรวจนับแมลงจะสามารถลดการพ่นยาได้ถึง 2-6 ครั้ง ตามการระบาดมากหรือน้อยของแมลงศัตรูพืชในแต่ละฤดู นั้นหมายความว่าเกษตรกรจะสามารถลดค่าใช้จ่ายค่ายากำจัดศัตรูพืชและค่าจ้างแรงงานพ่นยาไร่ละ 180-468 บาท (ยาปราบศัตรูพืช 3.2-8.0 ลิตร) และ 108 บาท ตามลำดับ

การเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตฝ้ายโดยการพ่นยาตามตารางและการตรวจนับแมลง

	การพ่นยาปราบศัตรูพืช	
	ตามตารางกำหนด	ตามการตรวจนับแมลง
จำนวนครั้งพ่นยา	16	10
ผลผลิตต่อไร่ (กก.)	250	250
ต้นทุนทั้งหมดต่อไร่ (บาท)	2,538.88	2,119.12
ต้นทุนผันแปร	2,420.33	2,000.57
เตรียมดิน	217.93	217.93
ปลูก	50.80	50.80

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	ตามตารางกำหนด	ตามการตรวจนับแปลง
กำลังควัซพีซ	302.35	302.35
พญาปราบศัตรูพืช	288.00	180.00
เก็บเกี่ยวและขน	467.67	467.67
เมล็ดพันธุ์	19.43	19.43
ปุ๋ยทางใบ	19.01	19.01
ยาปราบศัตรูพืช	898.50	610.50
อื่น ๆ	19.64	19.64
ค่าเสียโอกาส 12 % 6 เดือน	137.00	113.24
ต้นทุนคงที่	118.55	118.55
ต้นทุนการผลิตต่อ กก. (บว)	10.15	8.48

กรมส่งเสริมการเกษตร ได้ทำโครงการส่งเสริมฝ้ายแปลงใหญ่ 2525/2526 นอกเหนือจากโครงการส่งเสริมฝ้ายปกติของจังหวัด โดยเน้นการป้องกันกำจัดศัตรูฝ้ายแบบสำรวจ วม 19 จังหวัด พื้นที่เป้าหมาย รวม 5 แสนไร่ โดยจัดส่งเจ้าหน้าที่ออกปฏิบัติงานตลอดฤดูกาลปลูกฝ้ายอย่างใกล้ชิด ส่งเสริมให้เกษตรกรรวมกลุ่มปลูกฝ้ายใช้วิธีการป้องกันกำจัดศัตรูฝ้ายแบบสำรวจ มีการช่วยเหลือในกรณีที่มีการระบาดของศัตรูพืชอย่างรุนแรง เช่น ยาเคมี ให้อิมเครื่องมือพ่นยา เป็นต้น

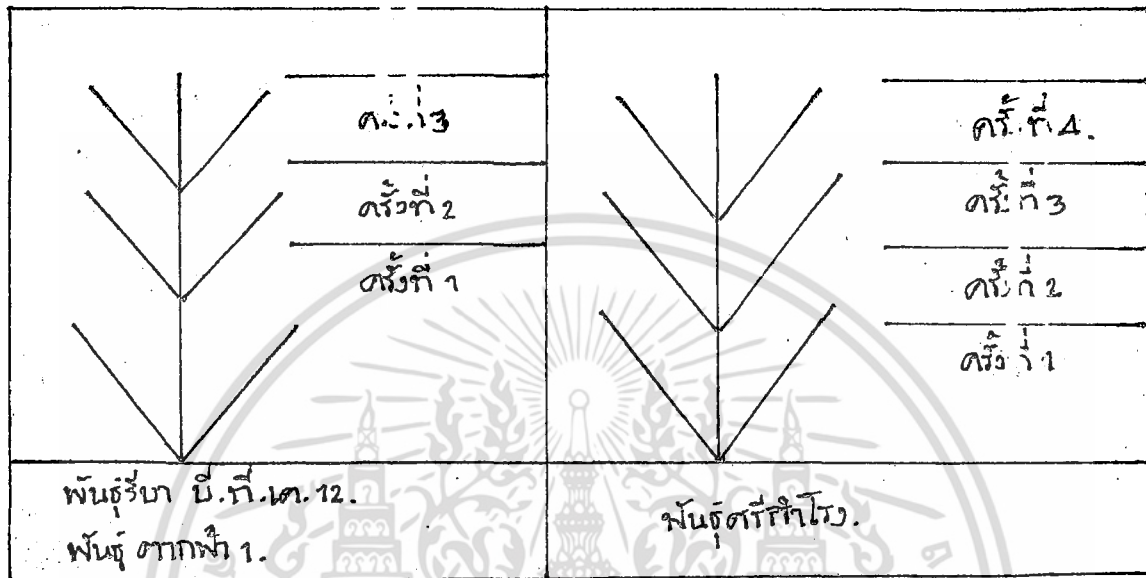
4. การปรับปรุงคุณภาพฝ้าย ในอดีตที่ผ่านมาฝ้ายไทยยังไม่มีกำหนดมาตรฐานที่แน่นอน ฝ้ายที่ซื้อขายกันในตลาดเป็นฝ้ายกะซึ่งมีคุณภาพและราคาต่ำ ในปี 2524 รัฐบาลได้จัดทำมาตรฐานฝ้ายดอกและฝ้ายปุยของไทย ซึ่งจะทำให้การซื้อขายฝ้ายเกิดความเป็นธรรม และช่วยให้ฝ้ายที่ผลิตได้มีคุณภาพและราคาสูงขึ้น

4.1 การกำหนดมาตรฐานฝ้ายดอก การกำหนดมาตรฐานฝ้ายดอกได้พิจารณากำหนดหลักเกณฑ์โดยใช้ความยาวของเส้นใย ความสะอาดและสิ่งเจือปน

4.2 เทคนิคการเก็บเกี่ยวฝ้ายให้มีคุณภาพตามมาตรฐานฝ้ายไทย ฝ้ายพันธุ์ส่งเสริมของไทยทุกพันธุ์ เช่น รีบา บี.ที.เค.12 ตากฟ้า 1 ศรีสำโรง 2 มีความยาวของปุยไม่ต่ำกว่า 28 มม. (1 $\frac{3}{2}$ นิ้ว) ในภาพปกติ แต่เส้นใยอาจสั้นลงได้ ในกรณีที่ต้นฝ้ายไม่สมบูรณ์ เช่น กรณีฝนแล้ง ฝนชุก ฝ้ายเป็นโรค ฯลฯ และในกรณีที่ปลูกฝ้ายพันธุ์ไม่ดียังอาจทำให้เส้นใยสั้นได้เช่นกัน เทคนิคในการเก็บเกี่ยวฝ้ายให้มีสภาพตามมาตรฐานฝ้ายไทยมีดังนี้ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค. แบ่งการเก็บเกี่ยวฝ้ายออกเป็น 3 ครั้ง ยกเว้นพันธุ์ศรีสำโรง 2 ครั้งแบ่งการเก็บเกี่ยว 4 ครั้ง เนื่องจากมีอายุยาวกว่าพันธุ์อื่น ๆ ความยาวของเส้นใยในกาบเก็บครั้งที่ 1 และ 2 ไม่แตกต่างกัน แต่การเก็บเกี่ยวครั้งที่ 3 ความยาวของเส้นใยอาจจะสั้นกว่าสองครั้งแรกประมาณ 1 มม. ส่วนพันธุ์ศรีสำโรง 2 การเก็บครั้งที่ 1, 2 และ 3 ความยาวของเส้นใยไม่แตกต่างกัน แต่ครั้งที่ 4 อาจจะสั้นลงประมาณ 1 มม. เช่นเดียวกับพันธุ์อื่น ๆ

ข. เก็บฝ้ายเมื่อสมบัตกปุ๋ยเต็มที่ ซึ่งจะเก็บได้ง่ายกว่าสมบัตที่ยังแตกไม่เต็มที่ ทดวามเก็บเฉพาะฝ้ายเท่านั้น ระวังอย่าให้เศษใบฝ้ายและริ้วประดับที่แห้งอยู่ติดกับฝ้าย

ค. เก็บฝ้ายที่แห้งสนิทเท่านั้น อย่าเก็บฝ้ายที่เปียกชื้นเด็ดขาด เพราะจะทำให้ฝ้ายที่เก็บมีสีเหลือง ส่วนฝ้ายที่สกปรกหรือฝ้ายที่เป็นหินมา เก็บแยกบรรจุต่างหาก อย่าเก็บปะปนกัน

ง. ฝ้ายที่เปียกฝนต้อง มาตากแดดในแห้งสนิทก่อนบรรจุลงกระสอบ

จ. เชือกเขมปากกระสอบใช้เชือกฝอยเท่านั้น ห้ามใช้เชือกพลาสติก

จากมาตรฐานและเทร 6 การเก็บเกี่ยวฝ้ายไม่มีจุดภาพที่ใดกล่าวมาแล้วนี้ จำเป็นต้องส่งเสริมการเผยแพร่ให้เป็นที่ยอมรับในระดัเบลตรกร พดฝ้ายในตลาดท้องถิ่น โรงปั่นฝ้าย และโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอโดยรีบด่วน

4.3 การกำหนดมาตรฐานฝ้ายปูย การกำหนดมาตรฐานฝ้ายปูยของประเทศไทยให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่ใช้ในตลาดโลก

ในปี 2525/2526 ได้มีการจัดทำโครงการปรับปรุงคุณภาพฝ่าย โดยกรมส่งเสริมการเกษตร ได้จัดการอบรมเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรระดับท้องถิ่น เกษตรกร และกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม อบรม และบริการตามมาตรฐานฝ่ายปุยให้กับโรงทอผ้าฝ้ายและโรงงานปั่นด้ายทอผ้า มีการจัดทำตัวอย่างมาตรฐานฝ่ายดอก และฝ่ายปุยขึ้น โดยความร่วมมือของหน่วยงานต่าง ๆ คือ กรมวิชาการเกษตร กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม สหสมาคมอุตสาหกรรมสิ่งทอ

5. การใช้มาตรฐานของรัฐในการรักษาระดับราคา มีคณะกรรมการพัฒนาฝ่ายและกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ อยู่ในระหว่างการศึกษาพิจารณาดำเนินการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปสรรคที่สำคัญที่สุดของการปลูกฝ้ายในเมืองไทย คือ แมลงศัตรูฝ้าย ตลอดจนจะมีแมลงมากมายชนิดที่หะยอกันกัดกินฝ้ายตั้งแต่ปลูกจนกระทั่งเก็บเกี่ยว ทำให้เสียหายต่อผลิตผลฝ้ายอย่างรุนแรง จนเป็นเหตุให้เกษตรกรไม่กล้าเสี่ยงที่จะลงทุนปลูกฝ้าย เนื้อที่ปลูกของประเทศจึงไม่คงที่และมีแนวโน้มที่ลดลงตลอดมา ดังนั้น ในการส่งเสริมการปลูกฝ้ายนั้น นอกจากหาพันธุ์ดี ผลผลิตสูง ค่าทานต่อโรค และแมลง ประกอบกับหาจังหวัดการปลูกระยะปลูกที่ถูกต้อง การใส่ปุ๋ยที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มพูนผลผลิตตามวิชาการสมัยใหม่แล้ว ปัญหาที่สำคัญที่สุดอยู่ที่มาตรการในการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูฝ้าย เพราะวิชาการด้านต่าง ๆ จะถูกต้องสมบูรณ์เพียงไร ถ้าปล่อยปละละเลยในการกำจัดแมลงแล้วการปลูกฝ้ายจะล้มเหลว แทบไม่ได้อผลิตผลตอบแทนเลย ความจำเป็นเร่งด่วนในการเพิ่มผลผลิตฝ้ายนั้น คือ การเผยแพร่ความรู้เรื่องแมลงศัตรูและมาตรการในการป้องกันกำจัดให้แก่เกษตรกรและผู้สนใจทั่ว ๆ ไป เพื่อรับไปปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด การป้องกันกำจัดแมลงศัตรูฝ้ายจึงจะได้ผลเต็มที่

คำแนะนำการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูฝ้ายนี้ประมวลจากผลการทดลองวิจัยตามแหล่งปลูกฝ้ายทั่วประเทศติดต่อกันมาเป็นเวลากว่า 10 ปี โดยได้จัดทำคำแนะนำเป็นทางการให้กรมส่งเสริมแจกจ่ายเกษตรกร และมีการแก้ไขเพิ่มเติม จากผลแห่งความก้าวหน้าของการทดลองเป็นประจำทุกปี เพื่อความถูกต้อง และมีผลในการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูฝ้ายมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เกษตรกรสามารถนำไปปฏิบัติตามเพื่อความสำเร็จในการทำไร่ฝ้าย

ชนิดของแมลงศัตรูฝ้าย

แมลงศัตรูฝ้ายที่พบเห็นในไร่ฝ้ายเป็นประจำ แบ่งได้เป็น

ก. แมลงจำพวกดูดน้ำเลี้ยงจากใบและยอด

- (1) เพลี้ยจักจั่น ทำให้อบใบฝ้ายแห้ง ร่วง ฝ้ายเล็กอาจถึงตายได้
- (2) เพลี้ยอ่อน ทำใบบนฝ้ายหงิกงอ เส้นใยสกปรก และเป็นตัวนำโรคใบหงิก
- (3) เพลี้ยไฟ ทำให้ใบบนฝ้ายเป็นสีbronze เป็นมาก ๆ ใบฝ้ายอาจร่วง
- (4) แมลงหวี่ขาว ทำให้ใบบนฝ้ายร่วง เส้นใยสกปรก
- (5) ไรแดง ทำให้ใบบนฝ้ายเป็นสีแดง ร่วง

ข. แมลงจำพวกกินใบ

- (1) หนอนมวนใบ กัดกินใบและมวนใบทำรังอาศัย
- (2) หนอนคืบ กัดกินใบทำให้ใบบนฝ้ายขาดและเป็นรูพรุน
- (3) หนอนกระทุ้ง กัดกินใบ บางครั้งก็พบกัดกินดอกและสมอฝ้ายด้วย

ชนิดของยาป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืช

1. ยาที่ใช้กำจัดแมลงจำพวกคูนน้ำเลี้ยงจากใบและยอดพืช (เพลี้ยอ่อน เพลี้ยจักจั่น) แนะนำให้ใช้ยาประเภทคูนน้ำเลี้ยงตามชนิดและอัตราต่าง ๆ ดังนี้.-

ก. ยาประเภทคูนน้ำ

ชื่อสามัญ	ชื่อการค้า	อัตรายาต่อน้ำ 20 ลิตร (1 ปีป)
1. ไคเมทโรเอท	ไคเมทโรเอท 40 % อี.ซี. ไคเม 40 % อี.ซี. ไซคอน 40 % อี.ซี. ร็อกไซออน 40 % อี.ซี. โรเกอร์ 40 % อี.ซี. เปอร์เฟ็คไซออน 40 % อี.ซี. คีนเมท 40 % อี.ซี.	50 ซี.ซี.
2. อ็อกซีดีเมทอนเมซิล	เมตาซิสท็อกอาร์ 25 % อี.ซี.	80 ซี.ซี.
3. ไฮเมโรเอท	โพลีเมท 50 % อี.ซี.	20 ซี.ซี.
4. ไคโครโทฟอส	ไบคริน 24 % อี.ซี.	80 ซี.ซี.
5. ฟอร์โมไซออน	แอนธิโอ 33 % อี.ซี.	80 ซี.ซี.
6. คาร์โบซัลแฟน	พอสส์ 20 % อี.ซี.	50 ซี.ซี.
7. เมตามิโทฟอส	ทามารอน 600 เอส.แอล	40 ซี.ซี.
ข. ยาคลุกเมล็ด		
1. ไคซัลโฟทอน	ฟลูมิน เอ แอล 50 % เอส.ที.	50 กรัม คลุกเมล็ด 1 กก. ก่อนนำไปปลูก
2. คาร์โบฟูแรน	พิวราคาน 35 เอส.ที	45 กรัม คลุกเมล็ด 1 กก. ก่อนนำไปปลูก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อสามัญ	ชื่อการค้า	อัตรายาต่อน้ำ 20 ลิตร(1 ปีบ)
ก. ยาประเภทเม็ดหยอดก้นหลุม		
1. ไคซัลไทโตน	ไคซิสตอน 10 จี	หยอดหลุมละ 0.25-0.5 กรัม หรือ
	ฟลูมิน เอ แอล 10 จิน	โรละ 640-1,280 กรัม
2. อัลติคาร์บ	โรมมิก 10 จี	ใช้อัตราเดียวกัน
3. ฟอเรท	โรเม็ท 10 จี	ใช้อัตราเดียวกัน
4. การ์โบฟูแรน	โรราตัน 3 จี	หยอดหลุมละ 1 กรัม หรือโรละ
	กูราแตร์ 3 จี	2.5 กิโลกรัม
5. ไธโอฟานอกซ์	ฟาน็อก 5 จี	หยอดหลุมละ 0.5- 1 กรัม หรือ
		โรละ 1,280-2,560 กรัม
6. การ์โบแอมมิโนซิลแฟน	ออนโคล 5 จี	หยอดหลุมละ 2 กรัม หรือโรละ
		5 กิโลกรัม

2. ยาที่ใช้กำจัดหนอนเจาะสมอและแมลงกินใบต่าง ๆ

ชื่อสามัญ	ชื่อการค้า	อัตรายา	
		ต่อน้ำ 20 ลิตร	ต่อเนื้อที่ 1 ไร่ ต่อครั้ง
ก. ยาประเภทไพริทรอยด์สังเคราะห์			
1. ไซฟลูทริน	ไบยทรอย 10 % อี.ซี.	5-10 ซี.ซี.	20-40 ซี.ซี.
2. เคลตาเมทริน	เคซิส 3 จี ซี.	10-20 ซี.ซี.	40-80 ซี.ซี.
3	เคซิส 5 จี ซี.	7-10 ซี.ซี.	28-40 ซี.ซี.
3. ไซเปอร์เมทริน	ริบคอร์ค 2 อี.ซี.	10-20 ซี.ซี.	40-80 ซี.ซี.
	อริโว 20 อี.ซี.		
	ซิมบูซ 25 % อี.ซี.	8-16 ซี.ซี.	32-64 ซี.ซี.
	นูเรลล์ 25 % อี.ซี.		
4. เฟนวาเลอเรท	ซูมิไซคิน 20 % อี.ซี.	10-20 ซี.ซี.	40-80 ซี.ซี.
5. ฟลูไซคริเนท	เฟออฟ 10 % อี.ซี.	20 ซี.ซี.	40-80 ซี.ซี.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อสามัญ	ยี่ห้อ	อัตรายา	
		ก่อนนำ 20 ลิตร	พ่นเนื้อที่ 1 ไร่ ต่อครั้ง
ข. ยาประเภทออร์แกโนฟอสเฟอรัส			
1. ชัลโปรฟอส	โบลสตาร์ 72 % อี.ซี.	40-80 ซี.ซี.	160-320 ซี.ซี.
2. โปรเฟนโนฟอส	กูราครอน 50 % อี.ซี.	80 ซี.ซี.	320 ซี.ซี.
3. ไคเฟนโปรฟอส	สแลช 45 % อี.ซี.	80 ซี.ซี.	320 ซี.ซี.
ค. ยาประเภทคาร์บาเมต			
1. ไธโอไดคาร์บ	ลาร์วิน 75 % คีบิเบิลยู.พี.	30-50 กรัม	120-200 กรัม
ง. ยาผสม			
1. ไชเปอร์เมทริน + โปรเฟนโนฟอส	โพลีทริน ซี (4 % + 40 % อี.ซี.)	30-60 ซี.ซี.	200-240 ซี.ซี.
2. ไชเปอร์เมทริน + อะมิทราซ	ซิงกูช 25 % อี.ซี. โมท์เทค 2 % อี.ซี.	80-50 ซี.ซี.	32 + 200 ซี.ซี.
3. ชัลโปรฟอส + คีดีที	โบลสตาร์ 72 % อี.ซี. คีดีที 25 % อี.ซี.	60 + 240 ซี.ซี.	240 + 960 ซี.ซี.
4. เฟนวาเลอแรท + ไคเฟนโปรฟอส	ซูมิไซดิน + สแลช (5/45 หรือ 10/45)	40 ซี.ซี.	160 ซี.ซี.
5. เฟนดาเลอแรท + ไดอิลิฟอร์	ซูมิไซดิน + ทอแรค (8/40)	50 ซี.ซี.	200 ซี.ซี.
6. เดลตาเมทริน + ไตรอไซฟอส	เคซิส + ไฮสตาโรอน (1/30)	40-50 ซี.ซี.	160-200 ซี.ซี.
7. ไชเปอร์เมทริน + โมโนโครโทฟอส	ริบคอร์ค + อโซคริน (5/20)	40 ซี.ซี.	160 ซี.ซี.
8. ไชเปอร์เมทริน + ไดโครโทฟอส	ริบคอร์ค + ไบคริน (2.5/15)	80 ซี.ซี.	320 ซี.ซี.
9. ไชเปอร์เมทริน + กลอไทริฟอส	นุเรลด์ + ลอร์สแบน (5/50)	40 ซี.ซี.	160 ซี.ซี.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อสามัญ	ชื่อการค้า	อัตรายา	
		ต่อน้ำ 20 ลิตร	ต่อเนื้อที่ 1 ไร่ ต่อครั้ง
๑. ไซเปอร์เมทริน + ฟอสฟาโลน	ซิมบุง + โซโลน (6.25/22.5)	40 ซี.ซี.	160 ซี.ซี.
๒. ไซเปอร์เมทริน + พิริมีฟอสเมทิล	ซิมบุง + แอ็กเทสลิค (5/40)	40 ซี.ซี.	160 ซี.ซี.
๓. โมโนโครโทฟอส + ดีดีที	นูวาครอน/ดีดีที (15 % + 35 % อี.ซี.)	240 ซี.ซี.	960 ซี.ซี.
๔. โมโนโครโทฟอส + ดีดีที	นูวาครอน แมย์ (11.25 % + 18.75 % อี.ซี.)	300 ซี.ซี.	1,200 ซี.ซี.
๕. เพนนิโตรไรออน + ไซยาโนเพนฟอส	วาคาไรออน (10 % + 20 % อี.ซี.)	200 ซี.ซี.	300 ซี.ซี.
๖. ไตรอะโซฟอส + ดีดีที	ไฮสตาไรออน/ดีดีที (20 % + 40 % อี.ซี.)	150 ซี.ซี.	600 ซี.ซี.
๗. ทอกซาทีน + ดีดีที	ทอกโคเนมเซลล์ฟีน, ยูทอกซ์ ทอก-ดีดีที ทวินทอกซาทีน-ดีดีที ก้อกฟีน (40 % + 20 % อี.ซี.)	400 ซี.ซี.	1,600 ซี.ซี.
๘. อีทีเอ็น + เมทริลพารา ไรออน	แมริเกท (31.6 % + 31.6 % อี.ซี.)	120 ซี.ซี.	480 ซี.ซี.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมายเหตุ

1. น้ำยา 10 ซี.ซี. ประมาณ 1 ซ่อนแดง น้ำยา 250 ซี.ซี. ประมาณ 1 กระป๋องนมข้นหวาน
2. อัตราความสำเร็จรูปต่อเนื้อที่ 1 ไร่/ครั้ง แนะนำให้ใช้กับเครื่องพ่นยาที่ใช้น้ำน้อย เช่น พ่นควย รถแทรกเตอร์ เฮลิคอปเตอร์ เครื่องบิน หรือเครื่องพ่นที่ใช้น้ำน้อยกว่าที่กำหนดไว้ในตาราง กำหนดการพ่นยาในเรื่องวิธีการพ่นยา
3. ยาชนิดต่าง ๆ ดังกล่าวไม่ควร ผสมคลอเคลือบกัน ควรใช้ยาหลายอย่างสลับกันเพื่อหลีกเลี่ยง การดื้อยาของแมลง
4. ยาที่ใช้กำจัดหนอนเจาะสมอ ๑ ชนิด โดยเฉพาะประเภทไพรีทรอยด์สังเคราะห์ตาม ข้อ ก. ทุกชนิด ใช้กำจัดแมลงหัวขาวไม่ได้ ควรใช้สลับกับยาประเภท ข. และ ค. แต่ถ้าเลือกใช้ยา ประเภท ง. ก็จะไม่มีความเสียหายเรื่องแมลงหัวขาว และควรมียาประเภทลูกขี้มั่วสำรองไว้ใช้กับ เพลี้ยอ่อน เพลี้ยจักจั่น ซึ่งอาจมีระบาดในกลางฤดู เพราะยากำจัดหนอนเจาะสมอหลายชนิด ใช้กำจัดเพลี้ยไม่ได้

วิธีการพ่นยา

มีวิธีที่จะปฏิบัติในการพ่นยาได้ 2 วิธี คือ.-

1. วิธีพ่นยาป้องกันตามตารางกำหนด ซึ่งเป็นวิธีค่อนข้างทันสมัย ต้องสิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย สูง อันตรายจากพิษยามีน้อย แต่เหมาะกับเกษตรกรที่ไม่รู้จักแมลง ไม่มีกำลังคนในการตรวจไร่
2. วิธีพ่นยาเมื่อมีแมลงระบาด เป็นวิธีที่นิยมใช้กันทั่วไป เป็นวิธีที่ช่วยลดค่าใช้จ่ายและ อันตรายจากพิษยา เหมาะกับเกษตรกรที่รู้จักแมลงดี มีกำลังคนที่จะตรวจไร่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีการพ่นยาป้องกัน เมือตาร่างกำหนด

ตารางกำหนดการพ่นยา

ครั้งที่	อายุฝ่าย (วัน)	ปริมาณน้ำยาที่ผสมแล้ว ต่อเนื้อที่ 1 ไร่	หมายเหตุ
1	15	1 ปีป (20 ลิตร)	<p>1. พ่นครั้งที่ 1 และ 2 ใช้ยาคลุกขีมีพ่นชนิดใดชนิดหนึ่ง เพื่อกำจัดเห็บอย่างเด็ดขาด ถ้าหากรู้ยาคลุกเมล็ดหรือยาเม็ดหยอดกันหลุมแล้วไม่ต้องพ่นยาใน 2 ครั้งนี้</p> <p>2. ตั้งแต่พ่นยาครั้งที่ 3 เป็นต้นไป ใช้ยากำจัดหนอนเจาะสมอ และหนอนกินใบชนิดหนึ่งชนิดใดตั้งกล่าวข้างต้น</p> <p>3. ปริมาณน้ำยาที่ผสมแล้วในตารางนี้ใช้กับเครื่องพ่นยาที่ใช้น้ำมาก ถ้าใช้เครื่องพ่นยาที่ใช้น้ำน้อยต้องคำนวณปริมาณน้ำที่ใช้เอาเอง โดยใช้อัตราความสำเร็จรูปเนื้อที่ 1 ไร่/1 ครั้ง ตั้งใดกล่าวมาแล้ว ในเรื่องชนิดและอัตรายา</p> <p>4. เครื่องพ่นยาที่ใช้น้ำมากจะใช้ชนิดใดก็ตามต้องใช้น้ำยาที่ผสมแล้วให้ครบจำนวนที่กำหนดไว้ในตารางนี้</p> <p>5. การพ่นยาตามตารางที่กำหนดพ่นทุกอาทิตย์นี้ ถ้าจะทิ้งช่วงให้ห่างเกิน 10 วัน ไม่ได้ แต่ถ้าฝนตกหนักหรือหนอนระบาดรุนแรงอาจพ่นทุก 5 วันได้</p> <p>6. การพ่นยาตามตารางที่กำหนดนี้ จะต้องพ่นติดต่อกันไปจนกว่าสมอฝ้ายเริ่มแตกแล้ว เป็น วนมากจึงจะหยุดพ่นจำนวนครั้งที่พ่นอาจจะมากหรือน้อยกว่าที่กำหนด</p>
2	25	1 ปีป (20 ลิตร)	
3	33	2 ปีป (40 ลิตร)	
4	40	2 ปีป (40 ลิตร)	
5	47	2 ปีป (40 ลิตร)	
6	54	2 ปีป (40 ลิตร)	
7	61	4 ปีป (80 ลิตร)	
8	68	4 ปีป (80 ลิตร)	
9	75	4 ปีป (80 ลิตร)	
10	82	4 ปีป (80 ลิตร)	
11	89	4 ปีป (80 ลิตร)	
12	96	4 ปีป (80 ลิตร)	
13	103	4 ปีป (80 ลิตร)	
14	110	4 ปีป (80 ลิตร)	
15	117	4 ปีป (80 ลิตร)	
16	124	4 ปีป (80 ลิตร)	

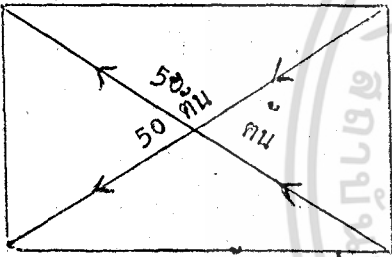
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีการพ่นยาเมื่อมีแมลงระบาด

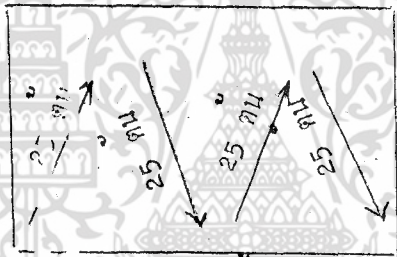
การพ่นยาแบบนี้ใช้การตรวจไร้นับแมลงเป็นหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจ ควรจะพ่นหรือไม่ กลีกรจะต้องหมั่นออกตรวจไร้ของตนเองอย่างน้อยอาทิตย์ละครั้งถ้าทำได้ อาทิตย์ละ 2 ครั้งก็ยิ่งดี เพราะว่าถ้าปล่อยไว้นานถึง 7 วัน เกิดมีหนอนระบาดมาก หนอนจะโตเกินไปที่จะฆ่าด้วยยา สิ่งที่สำคัญคือ กลีกรจะต้องรู้จักแมลงศัตรูฝ้ายแต่ละชนิดในวัยต่าง ๆ เป็นอย่างดี ถกแนะนำนี้ เน้นหนักให้ปฏิบัติกับหนอนเจาะสมออเมริกัน ซึ่งเป็นแมลงที่สำคัญและมีปัญหาในการกำจัดมากที่สุด

วิธีการตรวจไร้ เมื่อเดินลงในไร่ชั้นแรกที่สุดจะต้องกำหนดตัวอย่างที่จะตรวจต่อเนื้อที่ แปลงฝ้ายก่อน มีหลักเกณฑ์ไว้ว่าให้เก็บ 100 ตัวอย่าง (100 ต้น) ในเนื้อที่ไม่เกิน 50 ไร่ กลีกรตรวจ 100 ตัวอย่างเช่นกัน ชั้นที่ 2 ให้ถือหลักว่าจะต้องตรวจต้นฝ้ายให้กระจายทั่วทั้งแปลง ฝ้าย จึงอาจปฏิบัติได้โดยเดินทะแยงมุมจากมุมหนึ่งไปหามุมหนึ่ง เดินซิกแซกหรือเลือกเดินเป็น แถวฝ้าย

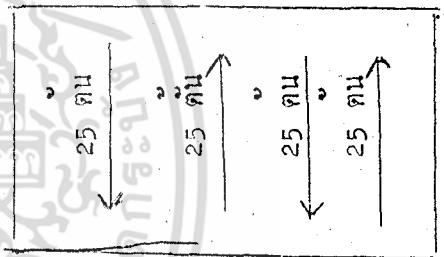
ภาพแสดงการตรวจครั้งต่อไป

การสำรวจศัตรูฝ้ายในไร่ ด้วยวิธีเดินทะแยงมุม

การสำรวจศัตรูฝ้ายในไร่ ด้วยวิธีเดินซิกแซก

การสำรวจศัตรูฝ้ายในไร่ ด้วยวิธีเดินแถวฝ้าย

การเลือกต้นฝ้ายเป็นตัวอย่างสุ่ม โดยกำหนดระยะทางจากฝ้ายต้นหนึ่งถึงฝ้ายอีกต้นหนึ่ง เอาไว้ ตัวอย่างเช่น กำหนดว่าฝ้าย 10 หลุม เลือกเพื่อสำรวจหนึ่งต้น เป็นต้นอย่างไรก็ตามระยะทางที่กำหนดนี้เมื่อเดินจบระยะทางต้องได้ 100 ตัวอย่างพอดี อีกประการหนึ่งในการตรวจนับ 100 ตัวอย่างนี้ อาจปฏิบัติเป็นกลุ่มต้นฝ้ายกลุ่มละ 5 ต้น จำนวน 20 กลุ่ม หรือกลุ่มละ 10 ต้น จำนวน 10 กลุ่ม แต่ต้องให้กลุ่มฝ้ายแต่ละกลุ่มกระจายทั่วทั้งแปลงเช่นกัน

ในการสำรวจหนอนเจาะสมออเมริกัน เมื่อกำหนดต้นฝ้ายที่จะตรวจแล้ว จะต้องตรวจนับ ตัวหนอนตามดอกสมอทั่วทั้งต้น บันทึกจำนวนตัวหนอนไว้ แล้วเอาจำนวนตัวเลขทั้ง 100 ต้นรวมกันเข้า ถ้าพบหนอนเกิน 20 ตัว หรือ 20 % ให้พ่นยาตามตำหรับต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้นทันที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีผสมยา

การผสมน้ำยาจะต้องพิจารณาผสมให้ยากับน้ำละลายเข้ากันให้ทั่วถึง จึงจะได้ผลดี ดังนั้นให้ปฏิบัติดังนี้.-

เทน้ำที่จะผสมลงในถังที่จะผสมสักเล็กน้อย แล้วเทน้ำยาที่ตวงไว้ผสมลงในไหหมด ใช้ไม้คนให้น้ำและน้ำยาเข้ากัน แล้วเติมน้ำที่เหลือลงไปให้ครบตามจำนวนที่ต้องการ ทาให้ทั่วจนเห็นน้ำยาที่ผสมเป็นสีเดียวกันเป็นอันใช้ได้

สำหรับชาวพม่าให้ปฏิบัติเช่นเดียวกัน แต่ชาวพม่ามักตักตะกอนนอนก้นถัง ฉะนั้นเมื่อเทลงในถังเครื่องปั่นแล้วให้หมั่นเขย่าถึงเวลาปั่นเสมอ ๆ และก่อนที่จะเทน้ำยาจากถังผสมใส่เครื่องปั่นต้องคนน้ำยาในถังผสมก่อนเสมอ

น้ำยาที่ใช้ผสมยาดวริใช้น้ำสะอาดและก่อนที่จะเทน้ำยาใส่ถังเครื่องปั่นควรกรองเอาเศษผงออกเสียก่อน เพื่อไม่ให้เศษผงไปอุดตันหัวฉีดเครื่องพ่นยา การผสมน้ำที่ใช้ให้พอดีทุกครั้ง ไม่ควรผสมให้เหลือเก็บไว้ใช้วันอื่น

มียาแนะนำใช้กำจัดเพลี้ยหลายชนิดที่อยู่ในรูปผงสำหรับคลุกเมล็ดฝ้ายและในรูปเม็ดสำหรับหยอดหลุมฝ้ายเวลาปลูก ผลเกลือมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการใช้ยาดี อาจเลือกใช้ยาพวกนี้ เพราะยากลุกเมล็ด หรือหยอดหลุมฝ้ายก็ตาม ใช้เพียงครั้งเดียวฤทธิ์ยาจะเข้าไปอยู่ในต้นฝ้าย คู่มกั้นเพลี้ยอยู่ได้ 45 วัน แต่การคลุกยากับเมล็ดฝ้ายหรือหยอดยาด้วยมือ จะต้องระวังเป็นพิเศษ เพราะยาบางชนิดมีพิษร้ายแรงมาก จะต้องสวมถุงมือและหน้ากาก ห้ามใช้มือเปล่าหยิบ ยาหรือเมล็ดฝ้ายที่คลุกยาเป็นอันขาด

วิธีพ่นยา

เครื่องพ่นยามีอยู่หลายชนิด เช่น เครื่องพ่นยาอัดลมด้วยแรงคน เครื่องพ่นยาอัดลมด้วยเครื่องยนต์ เครื่องยนต์พ่นยาด้วยการเป่าลมให้พ่นยาพุ่งกระจาย หรือเครื่องพ่นยาฟอยละเอียด เป็นต้น กลีกรจะใช้เครื่องพ่นยาชนิดใดก็ตามจะต้องปฏิบัติดังนี้.-

1. ตรวจสอบความเรียบร้อยของเครื่องพ่นยาให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี
2. พ่นยาให้ทั่วทั้งต้น แต่ไม่ควรใช้ยาเปียกใบจนโชกเกินสมควร จะทำให้ลินเปลือกน้ำยามาก

3. ถ้าพ่นยาตามตารางกำหนด การปฏิบัติงานอยู่ในระยะมีมรสุมหรือมีฝนตกชุก อาจเลื่อนพ่นยาก่อนกำหนด ถ้าสังเกตดูว่าวันต่อไปฝนจะตก แต่ถ้าหลีกเลี่ยงไม่ได้ก็ให้พ่นยามพ่นยาให้เสร็จก่อนฝนตกสัก 2 ชั่วโมง ซึ่งเมื่อฝนตกลงมาภายหลังนั้นก็ไม่ได้เสียหาย ไม่จำเป็นต้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พนช้ำ แต่ตาผกขณะที่พนช้ำเสร็จไม่ถึง 2 ชั่วโมง จะต้องพนช้ำอีก

ขอควรระวังในการพนช้ำฝ่าย

กสิกรจะปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับยาฆ่าแมลง ทั้งสังวรณอยู่เสมอว่าเราเกี่ยวของอยู่กับความตาย ยาฆ่าแมลงทุกชนิดก็คือยาพิษ เป็นพิษทั้งมนุษย์และสัตว์ ดังนั้นเมื่อจะใช้ ยาฆ่าแมลงจะต้องระมัดระวังเป็นพิเศษและปฏิบัติตามคำแนะนำอย่างเคร่งครัด เพื่อลดอันตราย ยางยาฆ่าแมลงควรปฏิบัติดังนี้

1. ต้องสวมหน้ากากและถุงมือยาง ใส่เสื้อผ้าปิดร่างกายให้มิดชิด ระวังละอองยา มิให้เข้าปาก จมูก และถูกร่างกาย
2. ต้องเดินพนช้ำให้ยาพุ่งกระจายตามลมเสมอ ห้ามเดินทวนลมเป็นอันขาด
3. ต้องไม่เดินผ่านฝ่ายที่พนช้ำแล้วในขณะพนช้ำ คือ ให้เดินถอยหลัง สำหรับการพนช้ำที่ต้องพนช้ำฝ่ายไกลตัว
4. ห้ามสูบบุหรี่ ขณะพนช้ำและล้างมือก่อนรับประทานอาหาร
5. เมื่อหัวฉีดอุดตันล้าง ชักปากเป่า ถูรถถอดออกใส่น้ำล้าง
6. เมื่อพนช้ำเสร็จควรรีบเปลี่ยนเสื้อผ้า อาบน้ำชำระร่างกายฟอกสบู่ให้สะอาดทุกครั้ง เสื้อผ้าควรซักให้สะอาดด้วย
7. ถูรมีน้ำสะอาดและ บู่เตรียมไว้ให้เพียงพอใกล้ ๆ ที่พนช้ำ เพื่อใช้ชำระล้าง ไตทันที
8. เมื่อมีอาการแน่นหน้าอก วิงเวียนศีรษะ คลื่นไส้ หรืออาการผิดปกติ เกิดขึ้นในระหว่างการพนช้ำหรือหลังพนช้ำให้หยุดพนช้ำ เปลี่ยนเสื้อผ้าแล้วรีบไปปรึกษาแพทย์ที่อยู่ใกล้ที่สุดทันที
9. ภาพขณะบรรจุน้ำ เช่น ขวด กระป๋อง ถัง ฯลฯ เมื่อใช้หมดแล้วให้ทำลายเสีย หามนำไปใช้บรรจุน้ำอาหารหรือน้ำดื่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

ผลการศึกษาลักษณะทางสังคม

1. อายุ อายุของเกษตรกรที่ทำการปลูกฝ้ายพบว่า ส่วนใหญ่จะมีอายุมากกว่า 40 ปีขึ้นไป คือ ผู้มีอายุอยู่ในช่วง 41-45 ปี จำนวน 22 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 44 เปอร์เซ็นต์ ผู้มีอายุอยู่ในช่วง 46-50 ปี มีจำนวน 15 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 30 เปอร์เซ็นต์ นอกจากนั้นเป็นผู้มีอายุอยู่ในช่วง 36-40 ปี จำนวน 10 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 20 เปอร์เซ็นต์ และผู้มีอายุต่ำกว่า 36 ปี มีเพียง 3 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 6 เปอร์เซ็นต์

2. เพศ เกษตรกรที่ทำการปลูกฝ้ายส่วนใหญ่จะเป็นเพศชาย ซึ่งมีทั้งหมด 46 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 92 เปอร์เซ็นต์ ส่วนเพศหญิงมีเพียง 4 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 8 เปอร์เซ็นต์

3. ศาสนา พบว่านับถือศาสนาอิสลาม 2 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 4 เปอร์เซ็นต์ และนับถือศาสนาพุทธ 48 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 96 เปอร์เซ็นต์

4. การศึกษา ส่วนใหญ่จะมีการศึกษาระดับประถมศึกษา คือ มีผู้จบประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 40 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 80 เปอร์เซ็นต์ นอกจากนั้นมีการศึกษาระดับต่ำกว่า จำนวน 5 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 10 เปอร์เซ็นต์ นอกจากนั้นเป็นผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 7 จำนวน 5 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 10 เปอร์เซ็นต์

5. สภาพการสมรส ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่แต่งงานแล้ว ซึ่งมีทั้งหมด 46 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 92 เปอร์เซ็นต์ นอกจากนั้นเป็นผู้ที่แต่งงานแล้วแต่หย่าร้าง จำนวน 2 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 4 เปอร์เซ็นต์

6. จำนวนสมาชิกในครอบครัว พบว่าในครอบครัวหนึ่ง ๆ มีสมาชิกในอวง 4-6 คน ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 35 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 70 เปอร์เซ็นต์ จำนวนสมาชิกในช่วง 7-8 คน มีจำนวน 4 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 8 เปอร์เซ็นต์ และจำนวนสมาชิกในช่วง 1-3 คน มีเพียง 11 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 22 เปอร์เซ็นต์

7. จำนวนแรงงานในครอบครัว ในครอบครัวหนึ่ง ๆ จะมีแรงงานทั้งชายและหญิง จำนวน 1-3 คน เป็นส่วนใหญ่ และจำนวนแรงงานในครอบครัวมีสูงสุดเพียง 6 คน เท่านั้น คือ จำนวนแรงงานชายในช่วง 1-3 คน มีจำนวน 49 คน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 98 เปอร์เซ็นต์

จำนวนแรงงานชายในช่วง 4-6 คน มีเพียง 1 ครอบครัว ส่วนจำนวนแรงงานที่เป็นหญิงในช่วง 1-3 คน มีจำนวน 1 คน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 96 เปอร์เซ็นต์ และจำนวนในช่วง 4-6 คน มีจำนวน 2 คน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 4 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ

สภาพทางเศรษฐกิจ

1. เงินลงทุน พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่จะมีเงินลงทุนไม่เพียงพอ แหล่งที่ลงไปกู้ยืมมากที่สุด คือ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ ในจำนวนนี้เฉพาะธนาคารเพื่อการเกษตรเพียงอย่างเดียว จำนวน 35 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 70 เปอร์เซ็นต์ และจากธนาคารเพื่อการเกษตรร่วมกับพ่อค้า จำนวน 10 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 20 เปอร์เซ็นต์ ส่วนอีก 5 ราย หรือ 10 เปอร์เซ็นต์ เป็นเกษตรกรที่มีเงินลงทุนในการปลูกฝ้ายอย่างเพียงพอ

2. การชำระหนี้ เกษตรกรที่กู้ยืมเงินไปลงทุน ส่วนใหญ่จะได้การชำระหนี้เป็นบางส่วนเท่านั้น ทั้งนี้เพราะบางปีเกษตรกรได้กำไรน้อย ไม่สามารถจะชำระหนี้ได้หมด ซึ่งมีทั้งหมด 28 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 56 เปอร์เซ็นต์ ส่วนพวกที่ชำระหนี้ได้ทั้งหมดมีเพียง 26 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 32 เปอร์เซ็นต์ และผู้ที่ไม่ได้ชำระหนี้เลยมีเพียง 6 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 12 เปอร์เซ็นต์

ลักษณะทั่วไป

1. การเป็นสมาชิกกลุ่ม พบว่าเกษตรกรผู้ปลูกฝ้ายส่วนใหญ่จะเป็นสมาชิกของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งมีทั้งหมด 35 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 70 เปอร์เซ็นต์ นอกจากนั้นจะเป็นสมาชิกกลุ่มเกษตรกร จำนวน 12 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 24 เปอร์เซ็นต์ และที่เหลืออีก 3 ราย หรือ 6 เปอร์เซ็นต์ ไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่มอะไรเลย

2. ที่ดินทำกิน เกษตรกรผู้ปลูกฝ้ายส่วนใหญ่จะมีที่ดินเป็นของตนเอง ซึ่งมีทั้งหมด 39 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 78 เปอร์เซ็นต์ และผู้ที่มีที่ดินเป็นของตนเองด้วยและเข้าที่ดินด้วยมีทั้งหมด 9 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 18 เปอร์เซ็นต์ ส่วนผู้ที่เข้าที่ดินมีเพียง 2 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 4 เปอร์เซ็นต์ และการเสียค่าเช่าที่ดินจะเสียเป็นรายปี โดยคิดอัตราไร่ละ 200 บาท ส่วนการเป็นกรรมสิทธิ์ที่ดินพบว่า มีผู้ที่เป็นกรรมสิทธิ์ที่ดินเป็นโฉนดมี 30 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 60 เปอร์เซ็นต์ และผู้ที่มี น.ส.3 มีจำนวน 20 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 40 เปอร์เซ็นต์ และปริมาณของที่ดินทำกินเป็นของตนเอง 805 ไร่ แยกเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ไม่เข้า 706 ไร่ คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 87.70 เปอร์เซ็นต์ และที่เข้า 99 ไร่ คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 12.30 เปอร์เซ็นต์

3. ที่ดินปลูกฝ้าย จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรที่มีเนื้อที่ในการปลูกฝ้ายในช่วง 5-10 ไร่ มีจำนวน 28 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 56 เปอร์เซ็นต์ ในช่วง 11-15 ไร่ มีจำนวน 3 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 6 เปอร์เซ็นต์ ในช่วง 16-20 ไร่ มีจำนวน 10 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 20 เปอร์เซ็นต์ และผู้ที่มีเนื้อที่มากกว่า 20 ไร่ มีจำนวน 9 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 18 เปอร์เซ็นต์ นอกจากนี้ยังพบว่า เกษตรกรที่มีการตรวจนับแมลงก่อนพ่นยาจะมีเนื้อที่ปลูกฝ้ายน้อยกว่าการพ่นยาตามกำหนด ดังนี้ คือ

เนื้อที่ (ไร่)	ตรวจนับ ราย	ไม่ตรวจนับ ราย	รวม
5-10	11	17	28
11-15	2	1	3
16-20	8	2	10
20		5	9

การเตรียมดิน เกษตรกรจะทำการไถเอง ซึ่งมีทั้งหมด 12 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 24 เปอร์เซ็นต์ ส่วนผู้ที่จ้างไถมีจำนวน 29 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 58 เปอร์เซ็นต์ และผู้ที่มีการจ้างไถบางทำการไถเองบ้าง มีจำนวน 9 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 18 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งในการจ้างไถคิดค่าไถอัตราละ 300 บาท/ไร่

เมล็ดพันธุ์ เมล็ดพันธุ์ส่วนใหญ่เกษตรกรจะซื้อจากทางราชการ คือ กรมส่งเสริมการเกษตรหรือจากสถานีทดลองพืชไร่ ในอัคราภิโกลรัมละ 18 บาท ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 33 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 66 เปอร์เซ็นต์ ส่วนที่เหลือจะซื้อจากร้านค้าซึ่งจำหน่ายในอัคราภิโกลรัมละ 12 บาท ซึ่งมีจำนวน 8 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 16 เปอร์เซ็นต์ เมล็ดของเจ้าของเองที่เก็บไว้ทำพันธุ์ มี 9 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 18 เปอร์เซ็นต์

การปลูก จะพบว่าเกษตรกรที่ปลูกเองมี 12 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 24 เปอร์เซ็นต์ ปลูกเองและเอาแรงมี 15 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 30 % ปลูกเองและจ้างปลูกมี 6 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 12 % จ้างปลูกและเอาแรงมี 3 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 6 % จ้างปลูกเพียงอย่างเดียวมี 5 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 10 % ส่วนการเอาแรงเพียงอย่างเดียวปรากฏว่าไม่มี ซึ่งในการจ้างปลูกจะคิดค่าจ้างไร่ละ 70 บาท รวมทั้งการใส่ยากันหุ้ลมด้วย ละทำพร้อมกับการปลูกพร้อมกันเลย

การดูแลรักษา ซึ่งได้แก่ การทำร่นหรือการกำจัดวัชพืช ซึ่งมีทั้งการใส่จอบและการใช้ยากำจัดวัชพืช โดยการทำร่นค่าจ้างไร่ละ 150 บาท ในฤดูกาลปลูกครั้งหนึ่ง ๆ จะทำร่น 2 ครั้ง ส่วนการใส่ปุ๋ยและกาสูบปรากฏว่าไม่มี ทั้งนี้เพราะว่าในการปลูกฝ้ายจะใส่ปุ๋ยที่มีอยู่ในดินก็เพียงพอ ส่วนการใส่ปุ๋ยน้ำใส่หน้าฝนเพียงอย่างเดียว

การเก็บเกี่ยว พบว่าการเก็บเกี่ยวเองและทั้งเก็บเกี่ยวเองจ้างด้วยจะมีจำนวนเท่ากัน คือ อย่างละ 18 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 36 % ส่วนผู้ที่มีการจ้างเก็บเกี่ยวเพียงอย่างเดียว มีจำนวน 14 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 28 % การขนเขาลานจะทำในเอง และส่วนมากจะไม่มีรถตาก เมื่อเก็บเกี่ยวเสร็จแล้วก็จะจำหน่ายเลย นอกจากฝ้ายยังแห้งไม่สนิทหรือถูกฝนจึงจะทำการตากให้แห้งสนิทเสียก่อนจึงจะจำหน่าย

การจำหน่าย ผู้ที่รับซื้อฝ้ายจากเกษตรกรมีทั้งพ่อค้าคนกลาง รานค้าย่อย และองค์การตลาดเพื่อการเกษตร ที่ออกไปทำการรับซื้อจากเกษตรกร ซึ่งเกษตรกรที่จำหน่ายให้กับองค์การตลาดเพื่อการเกษตร (อ.ต.ก.) มีจำนวน 32 ราย หรือ 64 % ที่จำหน่ายให้กับพ่อค้าคนกลางจำนวน 14 ราย หรือ 28 % และอีก 4 ราย หรือ 8 % จำหน่ายให้กับร้านค้าย่อย

การตัดเกรด ฝ้ายมีการตัดเกรดอยู่ 3 เกรด คือ เกรด เอ บี ซี ถ้าจำหน่ายให้กับค้าคนกลางและร้านค้าย่อยจะไม่มีการตัดเกรด จะรวมกันจำหน่ายในราคาเดียว แต่ถาจำหน่ายให้อ. ต. ก. จะมีการตัดเกรด ซึ่งส่วนมากฝ้ายของเกษตรกรจะอยู่ในเกรด เอ บี ซี

การตรวจนับจำนวนแมลงก่อน

จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรที่ใช้วิธีการตรวจนับแมลงก่อนพ่นยาจะใช้อัตราสารเคมีในอัตราต่อไปนี้

จำนวนยาที่ใช้น้อยกว่า 10 ลิตร มีจำนวน 26 ราย เท่ากับ 52 %

จำนวนยาที่ใช้น้อยกว่า 10-30 ลิตร มีจำนวน 10 ราย เท่ากับ 20 %

จำนวนยาที่ใช้น้อยกว่า	31-50 ลิตร	มีจำนวน	4 ราย	เท่ากับ	8 %
จำนวนยาที่ใช้น้อยกว่า	51-70 ลิตร	มีจำนวน	6 ราย	เท่ากับ	12 %
จำนวนยาที่ใช้มากกว่า	70 ลิตร	มีจำนวน	4 ราย	เท่ากับ	8 %
จำนวนครั้งที่พบ					
มีการพบน้อยกว่า	5 ครั้ง	เท่ากับ	0 ราย	เท่ากับ	0 %
มีการพบน้อยกว่า	5-10 ครั้ง	เท่ากับ	12 ราย	เท่ากับ	24 %
มีการพบน้อยกว่า	11-15 ครั้ง	เท่ากับ	30 ราย	เท่ากับ	60 %
มีการพบน้อยกว่า	16-20 ครั้ง	เท่ากับ	8 ราย	เท่ากับ	16 %
มีการพบนามากกว่า	20 ครั้ง	เท่ากับ	0 ราย	เท่ากับ	0 %

การพยายตามกำหนดเวลา

จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรที่ทำการพยายตามกำหนดเวลาจะต้องใช้อัตราสารเคมีในอัตราดังต่อไปนี้.-

จำนวนยาที่ใช้น้อยกว่า	10 ลิตร	มีจำนวน	2 ราย	เท่ากับ	4 %
จำนวนยาที่ใช้น้อยกว่า	10-30 ลิตร	มีจำนวน	10 ราย	เท่ากับ	20 %
จำนวนยาที่ใช้น้อยกว่า	31-50 ลิตร	มีจำนวน	10 ราย	เท่ากับ	20 %
จำนวนยาที่ใช้น้อยกว่า	51-70 ลิตร	มีจำนวน	10 ราย	เท่ากับ	20 %
จำนวนยาที่ใช้มากกว่า	70 ลิตร	มีจำนวน	18 ราย	เท่ากับ	36 %
จำนวนครั้งที่พบ					
มีการพบน้อยกว่า	5 ครั้ง	มีจำนวน	0 ราย	เท่ากับ	0 %
มีการพบน้อยกว่า	5-10 ครั้ง	มีจำนวน	0 ราย	เท่ากับ	0 %
มีการพบน้อยกว่า	11-15 ครั้ง	มีจำนวน	4 ราย	เท่ากับ	8 %
มีการพบน้อยกว่า	16-20 ครั้ง	มีจำนวน	42 ราย	เท่ากับ	84 %
มีการพบนามากกว่า	20 ครั้ง	มีจำนวน	4 ราย	เท่ากับ	8 %

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุป การเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตฝ่ายโดยการขนยาตามตารางและก ารตรวจ

นับแมลง

	การขนยาปราศศัตรูฝ่าย	
	ตามตรงกำหนด	ตามการตรวจนับแมลง
จำนวนครั้งขนยา	16	10
ผลผลิตต่อไร่ (ก.ก.)	250	250
ต้นทุนทั้งหมดต่อไร่ (บาท)	2,538.88	2,119.12
ต้นทุนต้นแปร	2,420.33	2,000.57
เตรียมดิน	217.93	217.93
ปลูก	50.80	50.80
กำจัดวัชพืช	302.35	302.35
ขนยาปราศศัตรูพืช	288.00	180.00
เก็บ เก็บยาและขน	467.67	467.67
เมล็ดพันธุ์	19.43	19.43
ปุ๋ยทางใบ	19.01	16.04
ยาปราศศัตรูพืช	898.50	610.50
อื่น ๆ	19.64	19.64
ค่าเสียโอกาส 12 % 6 เดือน	137.00	113.24
ต้นทุนคงที่	118.55	118.55
ต้นทุนการผลิตต่อ กก. (บาท)	10.15	8.48

การขนยาป้องกันกำจัดศัตรูฝ่ายโดยวิธีการขนยาป้องกันตามตารางที่กำหนด ดัชนีนั้น เป็นวิธีการสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายสูง ทั้งจำนวนยาปราศศัตรูฝ่ายและแรงงาน เกษตรกรได้รับอันตรายจากพิษยามาก รวมทั้งทำให้เกิดมลภาวะเป็นพิษต่อสภาพแวดล้อมและแมลง เกิดมีความต้านทานต่อยาปราศศัตรูฝ่ายมากขึ้น เกิดเป็นปัญหาต่อเนื่องที่จะต้องทดลองยาที่มีอำนาจในการป้องกันกำจัด ีผลยิ่งขึ้นและอันตรายของยาที่มีต่อมนุษย์ก็เพิ่มมากขึ้นเป็นเงาตามตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพ่นยากำจัดศัตรูพืชเมื่อมีแมลงระบาดเท่านั้นจึงเป็นวิธีการเหมาะสมในแง่ของ การลดค่าใช้จ่ายและอันตรายจากพิษยา โดยการแนะนำการตรวจนับแมลงในไร่ให้อยู่ใน ขอบเขตที่ยังไม่มีการทำลายแมลงฝ้ายเกินระดับทางเศรษฐกิจกว่าร้อยละ 20

การพ่นยาโดยใช้เทคนิคการตรวจนับแมลงนี้ ก็หลักเกณฑ์ในการตัดสินใจว่าควรละพ่น หรือไม่ โดยที่เกษตรกรจะต้องหมั่นตรวจไร่เป็นประจำอย่างน้อยสัปดาห์ละครั้ง หรือสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ก็ยิ่งดี เนื่องจากถ้าปล่อยไว้เกิน 7 วัน เกิดมีหนอนระบาด หนอนจะโตเกินวัยที่จะ กำจัดด้วยยาได้ และการทำลายของหนอนจะเป็นไปอย่างรวดเร็ว แต่ทั้งนี้เกษตรกรจะต้อง ทำการรู้จักกับชนิดของแมลงและ ยที่ใช้เป็นอย่างดี

ดังนั้นการพ่นยาตามตารางที่กำหนดจะต้องพ่นยาทั้งประเภทดูดซึมและถูกตัวตาย ไม่น้อยกว่า 16 ครั้ง ต่อฤดูกาลปลูก จึงจะมีผลต่อการป้องกันกำจัดศัตรูพืช ในขณะที่การพ่นยดี โดยอาศัยระบบการตรวจนับแมลงจะสามารถลดการพ่นยาได้ถึง 2-6 ครั้ง ตามการระบาดของ หรือน้อย ของแมลงศัตรูพืชในแต่ละฤดู นั้นหมายความว่าเกษตรกรจะสามารถลดค่าใช้จ่ายค่ายา กำจัดศัตรูพืชและค่าแรงงานการพ่นยาไร่ละ 180-468 บาท (ยาปราบศัตรูพืช : 2-8.0 ลิตร) และ 108 บาท ตามลำดับ

บทที่ 4

สรุปปัญหา และขอเสนอแนะ

ปัญหา จากการศึกษาพบว่าปัญหาที่เกษตรกรผู้ปลูกฝ้ายพบมากที่สุด คือ

1. ปัญหาเรื่องราคาฝ้าย
2. ปัญหาเรื่องราคายาเคมีกำจัดโรค-แมลงฝ้าย ซึ่งมีราคาแพง
3. ปัญหาเรื่องเงินล. หุ.

1. ปัญหาเรื่องราคาฝ้าย

ราคาฝ้ายจะไม่มีค่าแน่นอน บางปีก็มีราคาสูง แต่บางปีราคาก็ตกต่ำ ทำให้เกษตรกรได้รับการขาดทุนหรือได้กำไรเพียงส่วนน้อย ซึ่งเกษตรกรมักประสบปัญหาเช่นนี้เสมอมา แต่ในปีที่ทำการศึกษา (ปี 2526) เป็นปีที่ฝ้ายมีราคาสูง กิโลกรัมละ 16 บาท และผลผลิตที่ได้อาศัยอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ทำให้เกษตรกรได้รับผลตอบแทนสูงไปด้วย แต่โดยเฉลี่ยแล้วเกษตรกรจะประสบกับการขาดทุนมากกว่า

2. ปัญหาเรื่องยาเคมีกำจัดโรค-แมลงศัตรูฝ้าย

ซึ่งมีราคาแพง ซึ่งฝ้ายเป็นพืชที่จะต้องดูแลรักษาตลอดทั้งฤดู ทำให้มีการเสี่ยงต่อโรคและแมลงสูง ทำให้เกษตรกรต้องเสียค่าใช้จ่ายในเรื่องยาเคมีมากกว่าการใช้จ่ายอย่างอื่นหลายเท่าตัว ซึ่งถ้าหากเกษตรกรไม่ปฏิบัติดูแลรักษาอย่างจริงจังแล้ว จะทำให้ได้รับผลผลิตต่ำหรือบางที่อาจไม่ได้เลยหรือได้ก็ไม่คุ้มกับค่าจ้างเก็บเกี่ยว เพราะฉะนั้นเกษตรกรผู้ปลูกฝ้ายจึงต้องทำการพ่นยาในอัตราที่สูง เพื่อให้ได้รับผลผลิตสูงด้วย และถ้าหากปีใดเกิดมีโรค-แมลงศัตรูฝ้ายเกิดระบาดอย่างรุนแรง เกษตรกรก็จะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการซื้อยาเคมีเป็นจำนวนสูงเพิ่มขึ้นด้วย

ขอเสนอแนะ

เรื่องราคาฝ้ายเป็นที่สังเกตว่า ถ้าหากปีใดรัฐบาลได้ทำการประกันราคาฝ้ายปีนั้นราคาฝ้ายจะสูง หรือทำให้เกษตรกรไม่ขาดทุน แต่ถ้าปีใดรัฐบาลไม่ได้ทำการประกันราคาฝ้าย ปีนั้นราคาก็จะตกต่ำเกษตรกรจะประสบกับการขาดทุนหรือได้กำไรไม่มากนัก เพราะฉะนั้นสิ่งที่ควรจะทำก็คือ เรื่องการประกันราคาฝ้าย รัฐบาลควรมีมาตรการในการแก้ไขเรื่องนี้ โดยมีการประกันราคาฝ้ายและสิ่งที่ควรพิจารณาอีกอย่าง ก็หน่วยงานของรัฐบาลที่เข้าไปมีบทบาทในการรับซื้อฝ้ายจากเกษตรกร คือ องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร

ที่มีระเบียบข้อบังคับที่ย่างยากซับซ้อน ทำให้เกษตรกรเกิดความเบื่อหน่ายในการทำงานล่าช้า จึงไม่จำหน่ายฝ้ายให้แก่องค์กรตลาด เพื่อการเกษตร หันไปจำหน่ายให้กับพ่อค้า ฉะนั้นควรจะแก้ไขปรับปรุงองค์การตลาดเพื่อเกษตรกร คำนึงหาผู้ยากมาอย่างออกไป หรือให้เกิดความรวดเร็วขึ้น

2. เรื่องยาเคมีกำจัดโรคและแมลงศัตรูฝ้าย ซึ่งมีราคาแพงตั้งไกลแล้ว ว่าเกษตรกรที่ปลูกฝ้ายต้องเสียค่าใช้จ่ายในเรื่องยาเคมีมากกว่าค่าใช้จ่ายอย่างอื่น เพื่อให้เกษตรกรได้ลดต้นทุนในการปลูกฝ้ายในร่องยาเคมี ควรที่จะให้องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร หรือหน่วยงานของรัฐบาลที่รับผิดชอบนำยาเคมีไปจำหน่ายถูกกว่าท้องตลาด หรือดำเนินการเชื่อมแก่เกษตรกร ควรจะให้ป็นรูปวัสดุหรือยาเคมีในราคาถูก จะทำให้เกษตรกรได้ลดต้นทุนในการซื้อยาเคมี ซึ่งจะช่วยให้เกษตรกรได้รับผลตอบแทนในการปลูกฝ้ายเพิ่มมากขึ้น

3. ปัญหาเรื่องเงินลงทุน

สรุป

จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ยังมีวิธปฏิบัติดูแลรักษาฝ้ายแบบเดิมๆ คือ พันยาตามกำหนด เป็นวิธีที่ล้าสมัย ถึงแม้ว่าจะมีวิธีการสมัยใหม่ เทคโนโลยีใหม่ คือ การตรวจนับจำนวนแมลงก่อนแล้วจึงพ่นยา ซึ่งทำให้ลดต้นทุนการผลิต แต่การปฏิบัติยังไม่ได้เป็นไปด้วยความจริงจัง หรือเอาใจใส่อย่างแท้จริง บางครั้งเมื่อถึงกำหนดพ่นยาก็ยังไม่พ่น อาจเนื่องจากสาเหตุนี้ทำให้แมลงมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง

เพราะฉะนั้นอาจกล่าวได้ว่า การปลูกฝ้ายของเกษตรกรในเขต ตำบลพัฒนานิคม อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร โดยเฉพาะวิธีการตรวจนับแมลงก่อน ซึ่งน่าจะทำการให้แก่เกษตรกรได้มากกว่านี้ แต่ผลที่ได้ก็ไม่แตกต่างกับการพ่นยาตามกำหนด ซึ่งเป็นวิธีการที่ล้าสมัยหรือเป็นวิชาการแบบเก่าเท่าใดนัก

นอกจากปัญหาที่กล่าวมาแล้วนี้เป็นเพียงส่วนย่อยเท่านั้น ปัญหาที่แท้จริงของการปลูกฝ้ายยังมีอีกมากมายผู้ศึกษาได้พยายามหาข้อมูลต่าง ๆ ที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจหรือผู้ที่ต้องการศึกษาในเรื่องฝ้ายให้รู้ถึงปัญหาและอุปสรรคและขบวนการต่าง ๆ ทุกขั้นตอน ตั้งแต่ผลิตไปจนถึงผู้บริโภคและขบวนการตลาดต่าง ๆ ของเรื่องฝ้ายโดยเฉพาะ

เอกสารอ้างอิง

๑. นวราช วังนุกอง แผลงศัตรูฝ่าย และการป้องกันกำจัด สาขาแมลงศัตรูพืช และพืชเส้นใย กองกัญ และ สัตววิทยา กรมวิชาการ ๒๕๒๕
๒. ต้นทุนการผลิตฝ้ายปี ๒๕๒๒ / ๒๕๒๓ ฝ่ายวิจัยเศรษฐกิจ การผลิตพืช สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
๓. กองพืชไร่ กรมวิชาการเกษตร ๒๕๒๕ รายงานผลการทดลองฝ้ายปี ๒๕๒๔ - ๒๕๒๕
๔. กองพืชไร่ กรมวิชาการเกษตร ๒๕๒๓ และสำเนาต้นพืชไร่ ๒๕๒๓ ๔๗ หน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้นทุนการผลิตฝ้าย ปีการเพาะปลูก 23/24

ทั้งประเภท

หน่วย:บาท

รายการ	เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม
<u>ต้นทุนต้นแปร</u>	1,019.70	824.50	1,844.20
1. ค่าแรงงานเตรียมดินถึงเก็บเกี่ยว	516.16	717.41	1,233.57
1.1 <u>ค่าแรงงานในการปลูก</u>	339.12	514.70	853.82
เตรียมดิน	คน 5.56	23.12	28.68
สัตว์	0.34	15.28	15.62
เครื่องจักร	142.88	30.75	173.63
ปลูก	คน 13.51	37.29	50.80
ค้ายหญ้าพรวนดิน, กำจัดวัชพืช	คน 96.97	199.18	296.15
สัตว์	0.74	4.11	4.85
เครื่องจักร	1.35	-	1.35
พินยาปราบศัตรูพืชและปุ๋ย	คน 74.22	200.53	274.75
เครื่องจักร	3.55	4.44	7.99
1.2 <u>ค่าแรงงานในการเก็บเกี่ยว</u>	177.04	202.71	379.75
เก็บเกี่ยว	คน 163.80	169.25	333.05
ขน	คน 3.01	14.14	17.15
สัตว์	-	3.03	3.03
เครื่องจักร	6.18	3.57	9.75
บรรจุ ถัง	คน 4.05	12.72	16.77
2. <u>ค่าวัสดุ</u>	499.61	2.78	502.31
<u>ค่าเมล็ดพันธุ์</u> ค่าพันธุ์	16.73	2.70	19.43
<u>ค่าปุ๋ย-เคมี</u>	19.01	.	19.01
<u>ค้ายาปราบศัตรูพืช</u>	448.16	.	448.16
<u>ค่าอุปกรณ์การเกษตร</u>	5.88	.	5.88
<u>ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่น</u>	9.83	.	9.83

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน่วย:บาท

รายการ	เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม
3. อื่น ๆ	3.93	104.39	108.32
ค่าซ่อมแซมอุปกรณ์การเกษตร	3.93	-	3.93
ค่าเสียโอกาสเงินลงทุน	-	104.39	104.39
<u> ต้นทุนคงที่</u>	16.48	102.07	118.55
ค่าใช้ที่ดิน	16.48	99.66	116.14
ค่าเสื่อมอุปกรณ์การเกษตร	-	2.41	2.41
<u> ต้นทุนต่อไร่</u>	1,036.18	926.57	1,962.75
<u> ต้นทุนต้นแปรตอกิโลกรัม</u>	-	-	9.08
<u> ต้นทุนทั้งหมดตอกิโลกรัม</u>	-	-	9.67
<u> ต้นทุนทั้งหมดต่อไร่ขียน, ต้น</u>	-	-	9.668.72
<u> สายใจเหนือต้นทุนต้นแปรต่อไร่ขียน, ต่อต้น</u>	-	-	855.27
<u> อัตราส่วนระหว่างต้นทุนที่เป็นเงินสดต่อต้นทุนทั้งหมด</u>	-	-	0.53
<u> อัตราส่วนระหว่างต้นทุนคงที่ต่อต้นทุนทั้งหมด</u>	-	-	0.06
<u> อัตราส่วนระหว่างค่าแรงงานต่อต้นทุนทั้งหมด</u>	-	-	0.63
<u> ผลผลิตต่อไร่ (กก.)</u>	-	-	203
<u> ราคาผลผลิตตอกิโลกรัม, ต้น (บาท)</u>	-	-	994
<u> รายได้ต่อไร่ (บาท)</u>	-	-	2,017.82

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้นทุนการผลิตฝ่าย ปีการเพาะปลูก 23/24

ราคาตัววันออกเตียงเหนือ

หน่วย:บาท

รายการ		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม
ต้นทุนต้นแปร		981.99	1,158.29	2,140.28
1. ค่าแรงงานเตรียมดินถึงเก็บเกี่ยว		240.61	1,031.73	1,272.34
1.1 ค่าแรงงานในการปลูก		230.55	647.53	878.08
เตรียมดิน	คน	7.94	29.72	37.66
	สัตว์	-	13.53	13.53
	เครื่องจักร	187.43	-	187.43
ปลูก	คน	1.48	56.32	57.80
ค้ายหญ้าพรวนดิน, กำจัดวัชพืช	คน	33.70	273.64	307.34
พินยาปราบศัตรูพืชและปุ๋ย	คน	-	274.32	394.32
1.2 ค่าแรงงานในการเก็บเกี่ยว		10.06	384.20	394.26
เก็บเกี่ยว	คน	10.06	346.78	356.84
ขน	คน	-	19.70	19.70
บรรจุ อัด	คน	-	17.72	17.72

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน่วย: บาท

รายการ	เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม
2. <u>กาวิสิตุ</u>	737.35	5.41	742.76
<u>กาเมตพันธ์, กาพันธ์</u>	13.87	5.41	19.28
<u>กาบู้ย-เกมี</u>	23.40	-	23.40
<u>กาษาปราบศัตรูพืช</u>	692.87	-	692.87
<u>กาอุปกรณ์การเกษตร</u>	7.21	-	7.21
3. <u>อื่น ๆ</u>	4.03	121.15	125.18
<u>กาซ่อมแซมอุปกรณ์การเกษตร</u>	4.03	-	4.03
<u>กาเสียโอกาสเงินลงทุน</u>	-	121.15	121.15
<u>คันทุนคงที่</u>	21.41	92.44	113.85
<u>กาใช้ที่ดิน</u>	21.41	90.34	111.75
<u>กาเสื่อมอุปกรณ์การเกษตร</u>	-	2.10	2.10
<u>คันทุนต่อไร</u>	1,003.40	1,250.73	2,254.13
<u>คันทุนพันแปรตอกิโลกรัม</u>			8.84
<u>คันทุนทั้งหมดตอกิโลกรัม</u>			9.31
<u>คันทุนทั้งหมดต่อเกวียน, ตัน</u>			9,314.59
<u>รายได้เหนือคันทุนพันแปรต่อเกวียน, ตัน</u>			-284.13
<u>อัตราส่วนระหว่างคันทุนที่เป็นเงินสดต่อคันทุนทั้งหมด</u>			0.44
<u>อัตราส่วนระหว่างคันทุนคงที่ต่อคันทุนทั้งหมด</u>			0.05
<u>อัตราส่วนระหว่างค่าแรงงานต่อคันทุนทั้งหมด</u>			0.96
<u>ผลผลิตต่อไร (กก.)</u>			242
<u>ราคาผลผลิตตอกิโลกรัม, ตัน (บาท)</u>			8.56
<u>รายได้ต่อไร (บาท)</u>			2,071.52

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้นทุนการผลิตฝ่าย ปีการเพาะปลูก 23/24

ภาคเหนือ

หน่วย:บาท

รายการ		เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม
<u>ต้นทุนสิ้นแปร</u>		929.73	731.95	1,661.68
1. ค่าแรงงานเตรียมดินถึงเก็บเกี่ยว		530.09	636.69	1,166.78
1.1 <u>ค่าแรงงานในการปลูก</u>		345.25	478.70	824.05
เตรียมดิน	คน	7.66	16.12	23.88
	สัตว์	-	16.15	16.95
	เครื่องจักร	131.06	21.84	152.90
ปลูก	คน	13.53	41.42	54.95
อายุหญ้าพรวนดิน, กำจัดวัชพืช	คน	108.38	200.07	308.45
	สัตว์	-	4.37	4.37
	เครื่องจักร	2.71	-	2.71
พินชาปราบศัตรูพืชและใส่ปุ๋ย	คน	78.00	171.04	249.04
	เครื่องจักร	3.91	6.89	10.80
1.2 <u>ค่าแรงงานในการเก็บเกี่ยว</u>		184.84	157.89	342.73
เก็บเกี่ยว	คน	169.55	124.78	294.33
ขน	คน	2.28	13.33	15.61
	สัตว์	-	5.47	5.47
	เครื่องจักร	9.62	5.18	15.00
บรรจุ อัด	คน	3.39	8.93	12.32

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน่วย:บาท

รายการ	เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม
2. <u>ค่าวัสดุ</u>	395.36	1.20	396.56
<u>ค่าเมล็ดพันธุ์คาน้ำจืด</u>	17.17	1.20	18.37
<u>ค่าปุ๋ย-เคมี</u>	13.22	-	13.22
<u>ค่ายาปราบศัตรูพืช</u>	348.82	-	348.82
<u>ค่าอุปกรณ์การเกษตร</u>	5.75	-	5.75
<u>ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่น</u>	10.40	-	10.40
3. <u>อื่น ๆ</u>	4.28	94.06	98.34
<u>ค่าซ่อมแซมอุปกรณ์การเกษตร</u>	4.28	-	4.28
<u>ค่าเสียโอกาสเงินลงทุน</u>	-	94.06	94.06
<u>ต้นทุนคงที่</u>	13.91	108.38	122.29
<u>ค่าใช้ที่ดิน</u>	13.91	105.50	119.41
<u>ค่าเสื่อมอุปกรณ์การเกษตร</u>	-	2.88	2.88
<u>ต้นทุนต่อไร่</u>	943.64	840.33	1,783.97
<u>ต้นทุนผันแปรต่อกิโลกรัม</u>			9.28
<u>ต้นทุนทั้งหมดต่อกิโลกรัม</u>			9.97
<u>ต้นทุนทั้งหมดต่อไร่</u>			9,966.31
<u>รายได้เหนือต้นทุนผันแปรต่อไร่</u>			306.87
<u>อัตราส่วนระหว่างต้นทุนที่เป็นเงินสดต่อต้นทุนทั้งหมด</u>			0.53
<u>อัตราส่วนระหว่างต้นทุนคงที่ต่อต้นทุนทั้งหมด</u>			0.07
<u>อัตราส่วนระหว่างค่าแรงงานต่อต้นทุนทั้งหมด</u>			0.65
<u>ผลผลิตต่อไร่ (กก.)</u>			179
<u>ราคาผลผลิตต่อกิโลกรัม, ต้น (บาท)</u>			9.59
<u>รายได้ต่อไร่ (บาท)</u>			1,716.61

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้นทุนการผลิตฝ่าย ปีการเพาะปลูก 23/24

ภาคกลาง

หน่วย:บาท

รายการ	เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม
<u>ต้นทุนผันแปร</u>	1,147.31	780.86	1,928.17
1. ค่าแรงงานเตรียมดินถึงเก็บเกี่ยว	630.38	668.34	1,298.72
1.1 ค่าแรงงานในการปลูก	383.39	496.20	879.59
เตรียมดิน			
คน	2.02	28.35	30.37
สัตว์	0.82	14.13	14.95
เครื่องจักร	135.99	56.97	192.96
ปลูก			
คน	19.25	22.99	42.24
คายนุญาพรวนดิน, กำจัดวัชพืช			
คน	113.01	162.50	275.51
สัตว์	2.06	5.73	7.79
เครื่องจักร	0.30	-	0.30
พินยาปราบศัตรูพืชและปุ๋ย			
คน	105.09	202.06	307.15
เครื่องจักร	4.85	3.47	8.32
1.2 ค่าแรงงานในการเก็บเกี่ยว	246.99	172.14	419.13
เก็บเกี่ยว			
คน	230.28	139.83	370.11
ขน			
คน	5.05	12.76	17.81
สัตว์	-	1.44	1.44
เครื่องจักร	4.73	3.15	7.88
บรรจุ อัด			
คน	6.93	14.96	21.89

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน่วย:บาท

รายการ	เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม
2. <u>ค่าวัสดุ</u>			
ค่าเมล็ดพันธุ์ ค่าพันธุ์	17.47	3.31	28.85
ค่าปุ๋ย-เคมี	24.14	-	24.14
ค่ายาปราบศัตรูพืช	454.80	-	454.80
ค่าอุปกรณ์การเกษตร	5.03	-	5.03
ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่น	12.03	-	12.03
3. <u>อื่น ๆ</u>	3.46	109.14	112.60
ค่าซ่อมแซมอุปกรณ์การเกษตร	3.46	-	3.46
ค่าเสียโอกาสเงินลงทุน	-	109.14	109.14
<u>ต้นทุนคงที่</u>	17.32	98.82	116.14
ค่าใช้ที่ดิน	17.32	96.85	114.17
ค่าเสื่อมอุปกรณ์การเกษตร	-	1.97	1.97
<u>ต้นทุนต่อไร่</u>	1,164.63	879.68	2,044.31
<u>ต้นทุนผันแปรต่อกิโลกรัม</u>			8.76
<u>ต้นทุนทั้งหมดต่อกิโลกรัม</u>			9.29
<u>ต้นทุนทั้งหมดต่อไร่</u>			9,292.32
<u>รายได้เหนือต้นทุนผันแปรต่อไร่</u>			2,265.59
<u>อัตราส่วนระหว่างต้นทุนที่เป็นเงินสดต่อต้นทุนทั้งหมด</u>			0.57
<u>อัตราส่วนระหว่างต้นทุนคงที่ต่อต้นทุนทั้งหมด</u>			0.06
<u>อัตราส่วนระหว่างค่าแรงงานต่อต้นทุนทั้งหมด</u>			0.63
<u>ผลผลิตต่อไร่ (กก.)</u>			220
<u>ราคาผลผลิตต่อกิโลกรัม, ต้น (บาท)</u>			11.03
<u>รายได้ต่อไร่ (บาท)</u>			2,426.60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางแสดงผลทดลองเปรียบเทียบความแตกต่าง
ระหว่างกรรมวิธี การทนขั้ว แบบตรวจนับ 20 % กับการทนขั้วตามกำหนด

ปี พ.ศ.	กรรมวิธี	จำนวนพบน (ครั้ง)	ผลผลิต กก./ไร่
2520	ตามกำหนด 7 วัน	13	216
	20 %	7.5	211
2521	ตามกำหนด 7 วัน	11	319
	20 %	5.5	342
2522	ตามกำหนด 7 วัน	11.3	243
	20 %	7.7	230
2523	ตามกำหนด 7 วัน	12	331
	20 %	6.6	268
2524	ตามกำหนด 7 วัน	12	304
	20 %	16	337
2525	ตามกำหนด 7 วัน	16	250
	20 %	10	250

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่น

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้